XXX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1974. JANUÁR 3.

– Ilyenkor, disznótorok idején, erős szálak fűznek a szülőfalunkhoz...

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ ...

1

Vannak elnyűhetetlennek tűnő témák. Ilyen a Rózsadomb étterem átépítése. Először a Vadászati Világkiállításra (tetszenek még emlékezni, mikor volt az?) ígérték a megnyitását.

Azóta néhányszor már mi is megkérdeztük ezeken a hasábokon: meddig húzódik még az átépítés? Soha nem fogytak ki a válaszok az ígérgetésből, biztatásból, fogadkozásból: három hónaponként jelölték meg újabb és újabb dátumot a nyitásra.

Időnként nyilatkozatok kaptak szárnyra, az illetékesek szép szavakkal ecsetelik, milyen is lesz az új, az átalakított Rózsadomb.

Majd egyszer. Hogy mikor, azt már végképp nem lehet tudni.

A beruházóknak és a kivitelezőknek a Rózsadomb bezárása óta eltelt negyvenöt hónap nem volt elég az átalakításra. Úgy látszik, nem engednek a negyvennyolcból!

Lehet, hogy meg akarják dönteni az átépítés amúgy is tisztes hazai rekordját?

Mi minden esetre azért szurkolunk, hogy ne sikerüljön nekik.

2

Részt vettem nemrég egy vállalati nyugdíjas ünnepségen. (Azért nem írom meg a vállalat nevét, mert a példa nem csak róluk szól, máshol is tapasztalható olyasmi, amit én most szóvá teszek.)

Az ajtóban ketten fogadták a kedves kis öregeket. Az egyik átadott nekik egy kis csomagot (kávé volt benne és csokoládé), a másik az orruk alá dugott egy ívet: írják alá, hogy átvették a szerény kis ajándékot.

Igazán kedves dolog, ha egy vállalat időnként megemlékezik régi dolgozóiról.

És ha némi kis ajándékkal is meglepi őket, az felettébb jó dolog. Az ilyen figyelmesség elismerésre méltó. De nem elismervényre.

Miért kell nekünk mindig, mindenről papír?

Az ünnepség után volt egy kis műsor is. Remélem, a végén nem kértek arról is átvételi elismervényt a kedves öregektől?!

(r)

KENYÉR-GOND

Tanyán élünk, kenyeret kedden, csütörtökön és szombaton szállít hozzánk a vajai ÁFÉSZ péküzeme. De milyet? Legtöbbször másnapos, néha két, sőt háromnapos kenyeret kapunk. A friss kenyér nagyon ritka, még a fehér hollónál is ritkább erre mifelénk. Ha már úgyis csak két-három naponként szállítanak kenyeret nekünk, legalább a szállítás napján legyen friss, és ne szárítsák a boltokban két-három napig. Azt hiszem, jogos az igény: mi is szeretnénk néha-néha friss kenyeret enni!

Kovács László
Ófehértó, Liget tanya

Az olvasó megkérdezi...

... miért nem lehet kapni egyetlen szaküzletben sem lapos végű varrógéptűket? Miért csak olyan vastag tű kapható, amelyikkel kitűnően lehet varrni zsákot vagy posztót, de finomabb anyagokhoz egyáltalán nem használható.

... miért nem gyártanak már szódabikarbonát pasztilla alakban is? Nem gondolnak arra, hogy sokszor van olyan helyzetben az ember, hogy nincs kéznél víz és kiskanál a por bevételéhez, de egy pasztillát könnyen le tudna nyelni?!

... hol lehet kapni egy balos tea-tűzhelyet? Augusztus óta a környéken minden üzletet végig jártam, mégsem találtam, hol keressem? (Kérdezi: Nemes Gáborné, Balatonfüred, Horváth Ádám u. 90.)

... miért nem intézkedik a szentesi városi tanács, hogy állítsák vissza a vasúti átjárót Berekháton? Miért kell az ott lakóknak egy kilométert kerülni, ha be akarnak menni a városba?

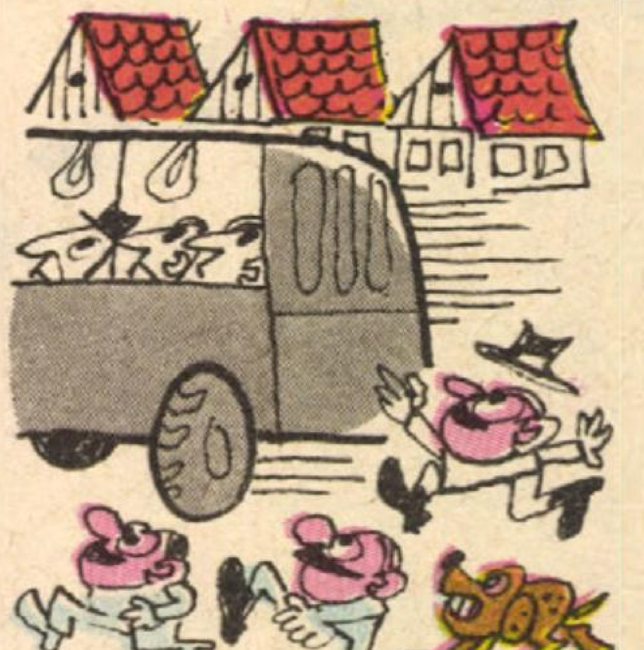
KÉT PANASZ A VOLÁN CÍMÉRE

1. VAN BUSZUNK, MÉGIS GYALOGOLUNK

Mogyoróska kicsi község a zempléni hegyek között. A világgal egyetlen kapcsolata van: gyér és megbízhatatlan buszjárata. Ezzel mennek munkába a férfiak Miskolcra, Encsre. Ezzel mennek orvoshoz, bevásárolni, patikába és fodrászhoz is a lakosok. Ez a busz mindig megbízhatatlan volt. Többször rossz, mint jó. A rossz utakon szétrázódik. Késik, pontatlan, néha még hamarabb is kiindul. Most azonban már olyan anarchia van a buszközlekedésben, hogy nem lehet szó nélkül hagyni. Sok szenvedést, megterhelést jelent ez nekünk.

December 3-án, hétfőn, egyáltalán nem közlekedett. Mentesítő kocsit nem küldtek helyette. Az emberek gyalog mentek a 13 kilométerre levő vasútállomásra. Délre értek a munkahelyükre. Este jött egy busz Fonyig. Mogyoróskára nem akart feljönni, mert erre a sofőr nem kapott utasítást. A buszban fáradt emberek, betegek, gyermekek voltak. Nagy könyörgésre a vezető mégis felhozta a népet.

Délutáni busz csak kétszer van egy héten. Hétfőn és pénteken. A pénteki busz alkalmasabb arra, hogy bevásárolni menjünk, mert ilyenkor több az idő. Akkor ugyanis az 5 órakor Szántóról induló regéci—mogyoróskai busz Boldogkőváralján bevárja azt a buszt, ami csak 6 óra 20 perckor indul Szántóról. Így én minden pénteken ezzel szoktam jönni. Ám december 7-én nem várta be a busz a csatlakozást, hanem az orrunk előtt elment. Kicsi gyermekemmel a téli sötét éjszakában, erdőn át, kénytelen voltam Fonyról felgyalogolni Mogyoróskára. December 11-én pedig be sem jött Mogyoróskára a busz. Jó volt, közlekedett. Csak éppen elhaladt a falu mellett. Nem jött be, nem állt meg. A munkába igyekvők ismét nem tudtak beérni a munkahelyükre. Minek a

buszbérlet, ha az embereknek 13 kilométert kell hajnalonként gyalogolniuk?

Ezt kérdezi sok utas nevében:

a mogyoróskai általános iskola vezetője

2. CSAK BÉRLETTEL?

December 6-án Kunágotáról Orosházára szerettem volna utazni, autóbusszal. Hatan álltunk a megállóban. A kalauz azt mondta, hogy a bérletesek menjenek előre. Nyugodtan álltunk, mert a busz csaknem üres volt. Jutott volna ülőhely, bőven, ha a három bérletes után minket is felengednek a buszra.

Kértük a kalauzt, legyen szíves, vigyen el bennünket, hisz a három bérletes csak Medgyesegyházáig megy. Hiába kérleltük, hiába mondtam, hogy fontos értekezletem van, azt mondta, van 80 bérletese, akik már régen kifizették a jegyüket, azokat nem hagyhatja le miértünk, menjünk Orosházára úgy, ahogy tudunk.

Jó, megértjük, hogy csak bérletesek utazhatnak az orosházi buszon, de akkor legalább hirdessék és tudassák a tudatlan utasokkal, hogy akkor is váltsanak bérletet, ha csak minden szökőévben mennek Orosházára, mert különben nem utazhatnak a buszon. Ez, persze, nem a legjobb megoldás. Szerintem a Volánnak arról is gondoskodnia kellene, hogy ne csak a bérletesek, de az alkalmi utasok is eljuthassanak a szomszéd falvakba, városokba!

Deák Zoltánné
Kunágota

REKLÁM ÉS VALÓSÁG

Az *„1973 Téli Könyvvásár"* című 28 oldalas tájékoztató 19. oldalán így reklámoznak egy váci vonatkozású új könyvet.

HOLL BÉLA:

200 ÉVES
A VÁCI NYOMDA

Magyar Helikon
96 oldal,
papírkötésben 90 Ft

A Tipográfiai sorozat következő tagjaként jelenik meg a XVIII. század végén fontos szerepet játszó váci nyomdák történetét feldolgozó, gazdagon illusztrált kiadvány.

EZZEL SZEMBEN A VALÓSÁG:

1) A könyv címe: A KÉTSZÁZ ÉVES VÁCI KÖNYV
2) Terjedelme: 128 oldal
3) Ára: 80 forint
4) A sorozat címe: Magyar tipográfia
5) Aki a könyvet elolvassa, tanúskodik, hogy a váci nyomdák a XIX. században is fontos szerepet játszottak, s szerepük jelentős ma is, a XX. században.

Papp Rezső
Vác

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Gyógyállomás" cím alatt megjelent cikkben foglaltakkal kapcsolatban az alábbiakat hozom tudomásukra:

Mezőkövesd állomáson a jelenlegi állapotok a kulturált utazás igényeinek nem felelnek meg. A jelenlegi átmeneti állapotból adódó nehézségekkel tisztában vagyunk, és azokról — a megtett panaszokon kívül — saját ellenőrzéseink útján is értesülünk.

Az új utasforgalmi épület építése 1974. évi kezdéssel és 1975. évi befejezéssel szerepel terveinkben. Minden remény megvan arra, hogy e tervünket megvalósíthassuk. S ezzel az említett panaszok megszűnnek majd.

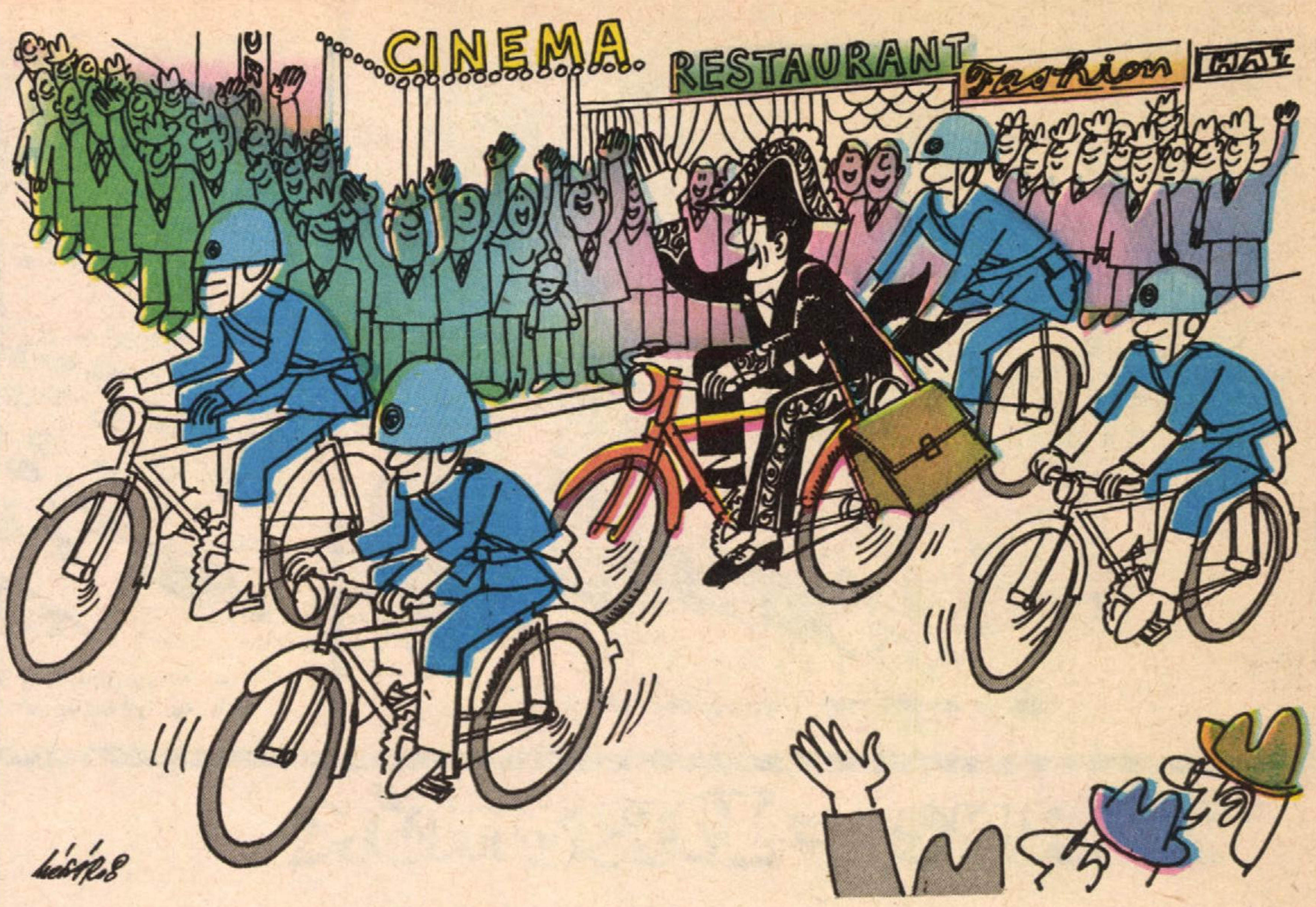
Zsiga Lajos
vasútigazgató-helyettes,
MÁV Miskolci Igazgatóság

VASÁRNAP DÉLELŐTT

SZÜKSÉG TÖRVÉNYT BONT

Mészáros András rajza

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Mondd, Jack, miért jársz olyan gyakran a feleségeddel az éjszakai klubba?

— Mert ez az egyetlen szórakozóhely, amelyik még nyitva van, mire a feleségem befejezi az öltözködést.

LOVAGIASSÁG

Két jól megtermett, izmos férfiú hordta fel az új bútorokat a fiatal pár lakásába. A feleség — aki egyedül volt otthon — örömteljes izgalommal figyelte a munkát. Az egyik szállítómunkás fejére borítva hozta a modern, alacsony fotelt. Társa, aki a nyomában az asztalt hozta, szelíd, korholó hangon rászólt:

— Vigyázz... ne olyan hirtelen. Óvatosan ereszd le. Drága bútor ez, vigyázni kell vele, barátom.

Amikor együttes erővel hozták be a rekamiét, a gurtni meglazult, és oldalra billent a súlyos bútordarab. Amíg nagy nehezen a padlóra csúsztatták, a következő párbeszédet lehetett hallani:

— Ejnye már... miért nem ügyelsz jobban?

— Ügyelek én, de te... nyilván elábrándoztál.

— Lehetséges. De nincsen baj, csak épp a derekam... megroppant egy kicsit.

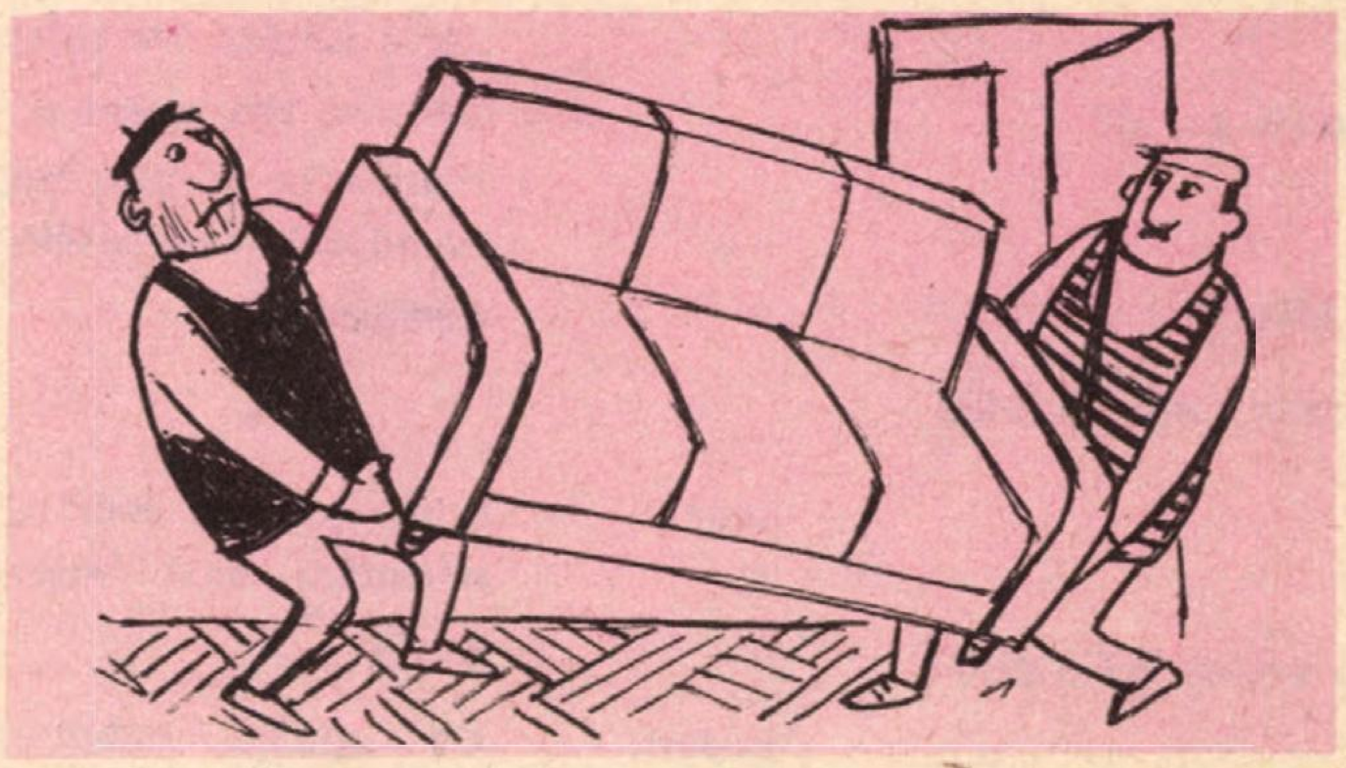
— Bocsánat kiskomám, nem akaratból...

— Tudom én azt. Én se szándékkal löktelek oldalba.

— Nem tesz semmit. A fontos az, hogy a rekamié épen maradt.

A fiatalasszony jóleső érzéssel hallgatta őket. Milyen kedvesek. Hogy vigyáznak a holmira! És a nehéz munka közben is milyen szépen beszélnek egymással. S amikor az emberek ismét felfelé cipeltek egy kétajtós szekrénynyel, kiment elébük a lépcsőházba. Aztán... ott is hallhatta a hangjukat, mely felerősödve visszhangzott a falak között:

— Az istenfáját, vigyázz, tartsd meg, fogd erősebben, leszakajtod a vállamat!

— Rajtam az egész súly, ő meg csak pofázik. Hogy az a magasságos...

— A gazdája kutya mindenit, de nehéz!

— A tökfejed, az a nehéz. Emelni kell, nem nyavalyogni. Fordulj már, fordulj, fene beléd, a falhoz kensz, észnél vagy te? Az anyád ne sirasson!

Ehhez hasonló, sőt ennél erőteljesebb és anatómiai ismereteikre jellemző kifejezések is elhangzottak, ám azok közlését — mivel a szerző nem regényt, vagy színdarabot ír — mellőznie kell.

Felérkeztek végre; a fiatalasszony behúzódott előlük a lakásba. A szobában lerakodás és — hangváltás:

— Csúsztasd szép lassan, kiskomám.

— Te meg tartsd meg. Jól van. Kösz, hogy nem tapostad le még jobban a lábom.

— Igazán nem akaratból tettem.

— Tudom én azt. Én se szándékosan löktelek oldalba.

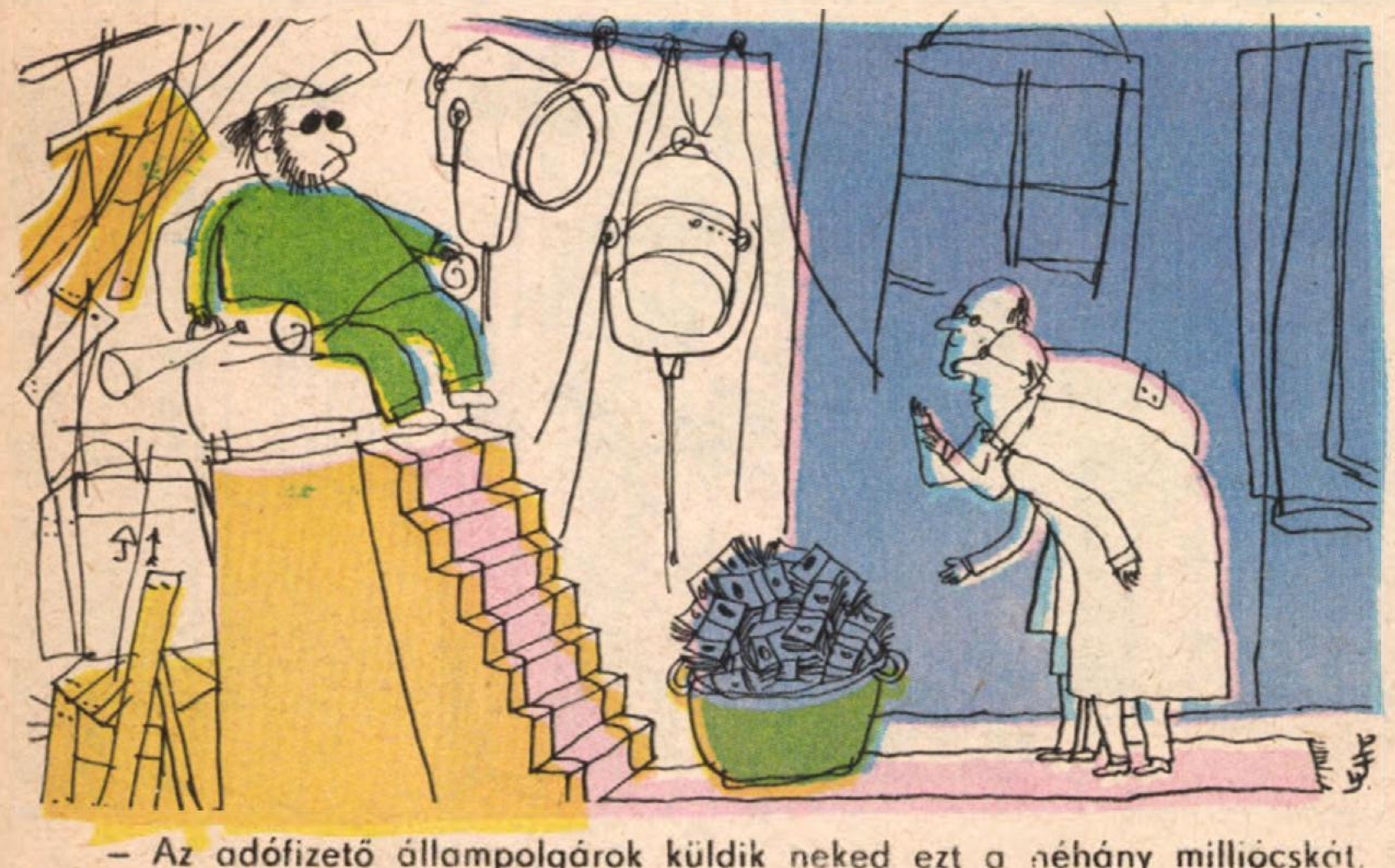
— Ez a beszéd, pajtás. Fő az, hogy a bútornak ne essen baja.

Így ment, amíg nem végeztek, míg el nem köszöntek, s ki nem léptek a lakás ajtaján.

A többit már nem hallhatta a fiatalasszony, mert óvakodott mégegyszer hallgatózni. Jól tette. Mert hogy azok ketten milyen hangnemben nyilatkoztak a borravalóról!

Barát Endre

FELKAPOTT RENDEZŐ

– Az adófizető állampolgárok küldik neked ezt a néhány milliócskát. Herdáldt el tetszésed szerint!

MAI LEÁNYKÉRÉS

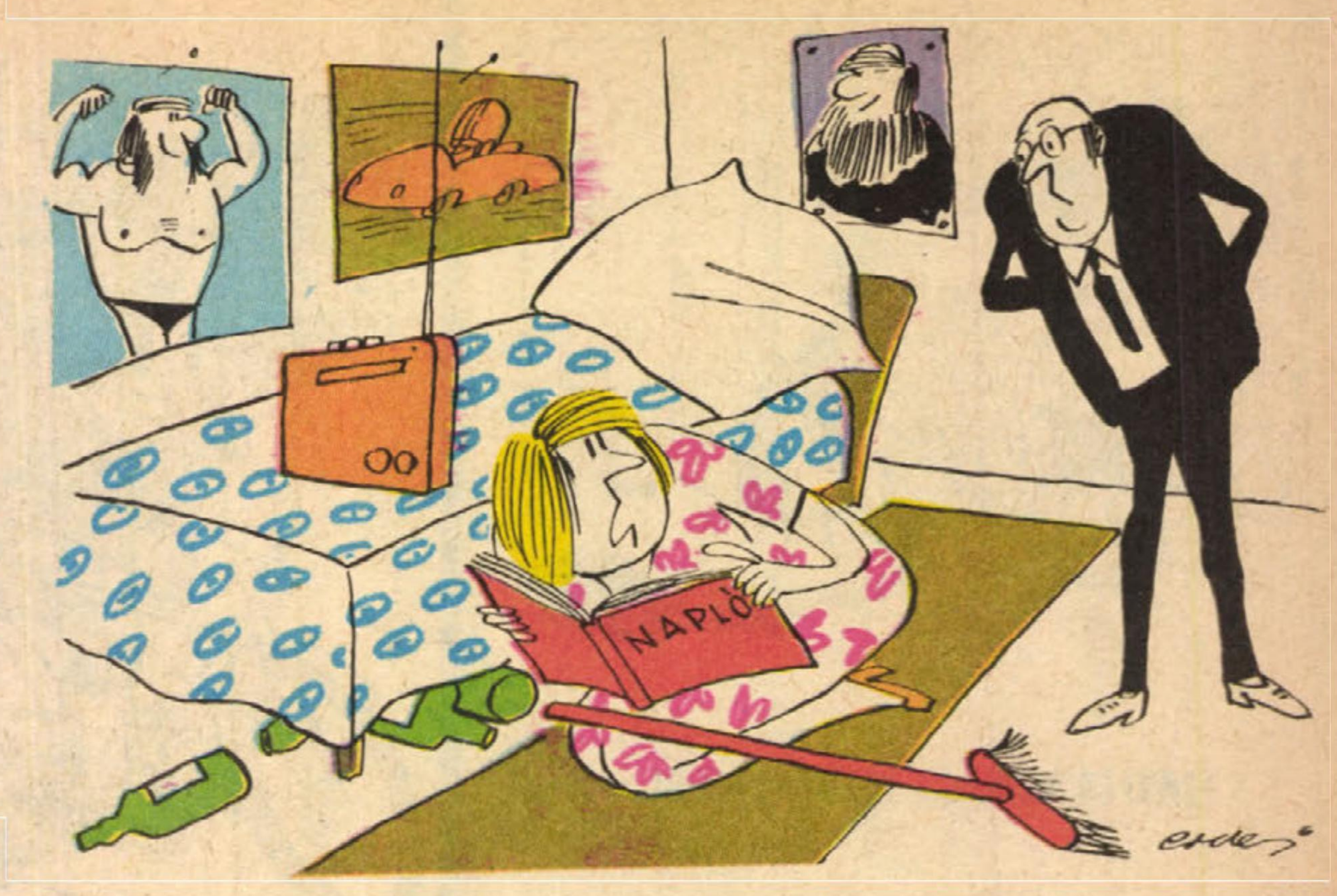
– Meghívhatlak a házasság előtti tanácsadásra?

NYUGDIJASOK

– Hja, Arankám, csak a gyengébbje jár pórul!

SZÜLŐI KÉTSÉGBEESÉS

– Megtaláltam a kislányunk naplóját. Annyi fiú szerepel benne, hogy ez már tulajdonképpen brigádnapló.

TÖRPE – DRÁMÁK

Othello: Az ember már semmit sem talál meg ebben a rohadt palotában. Tegnap a zsebkendőd veszett el, most meg a tőröm.

Desdemona: Ott van a kredencen fiam, csak jobban nyisd ki a szemedet!

*

Peer Gynt: Solvejg, te mióta énekelsz itt?

Solvejg: Ötven éve.

Peer Gynt: Istenem, hogy múlik az idő.

*

III. Richard: Országomat egy lóért!

Latesby: Uraim, itt egy póni, nekem elég Skócia. Oké?

*

Júlia: Oh, Rómeó, nem vettek fel a gimnáziumba.

Rómeó: Miért, óh Júlia?

Júlia: Nem tudtam megmondani, mikor született Shakespeare.

Bánk bán: Nem lesz ennek jó vége, Gertrudis! Már az én szállodám is tele van merániakkal.

Gertrudis: Ide figyelj, Nagyúr: valutát hoznak!

*

Harpagon: Kérem, felügyelő úr, a lopás véleményem szerint az éjszakai órákban történt, mondjuk egy és kettő között. De mielőtt ezt a nézetemet tényekkel is alátámasztanám, arra kérem, hogy a nevemet ne adja ki semmiféle írónak, vagy újságírónak.

*

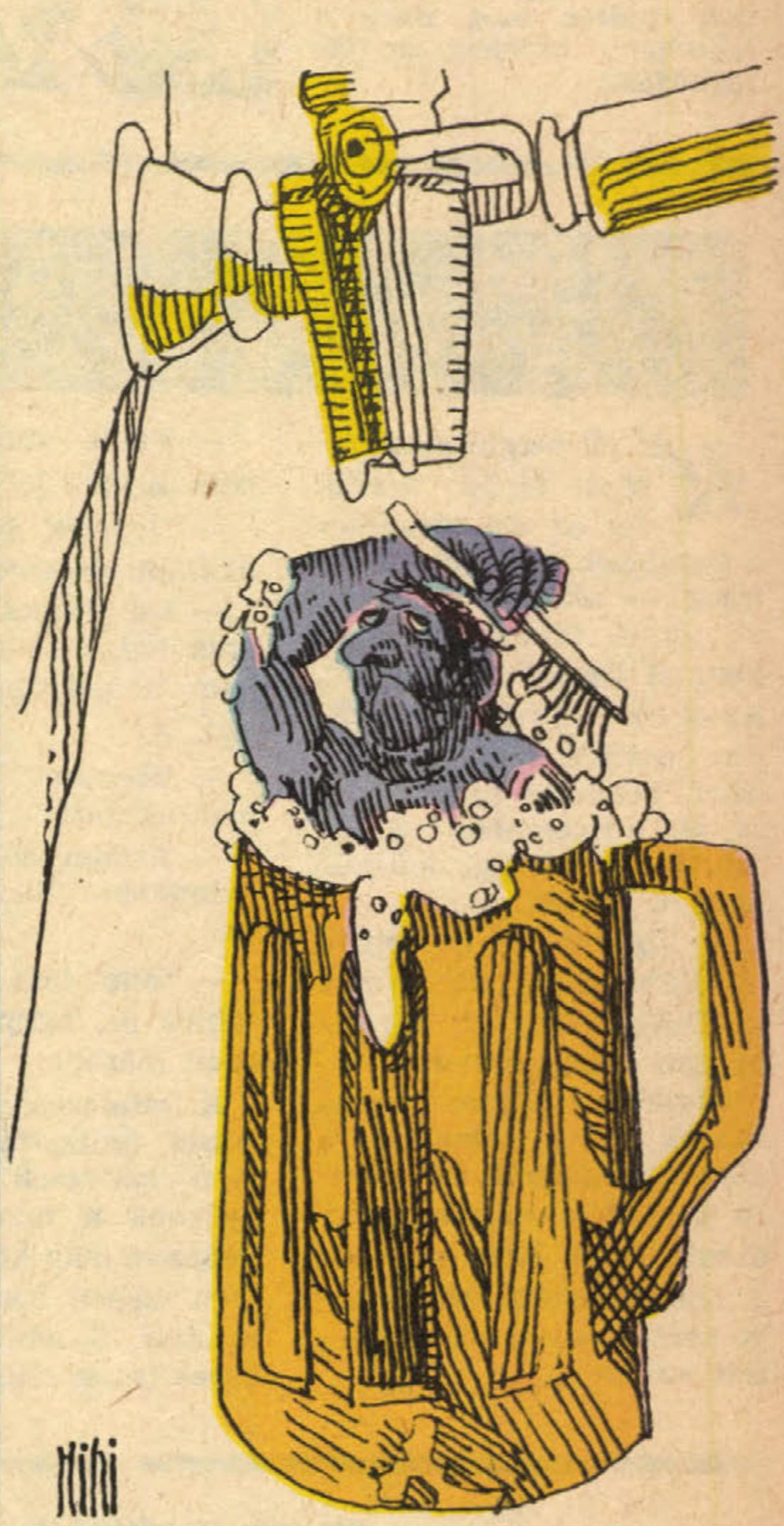
Lear: Édes lányom, ezért a hitvány albérletért havi negyven aranyat kérsz?

Regan: De apuka, ebből harminc az IBUSZ-é és valamiből nekem is meg kell élnem!

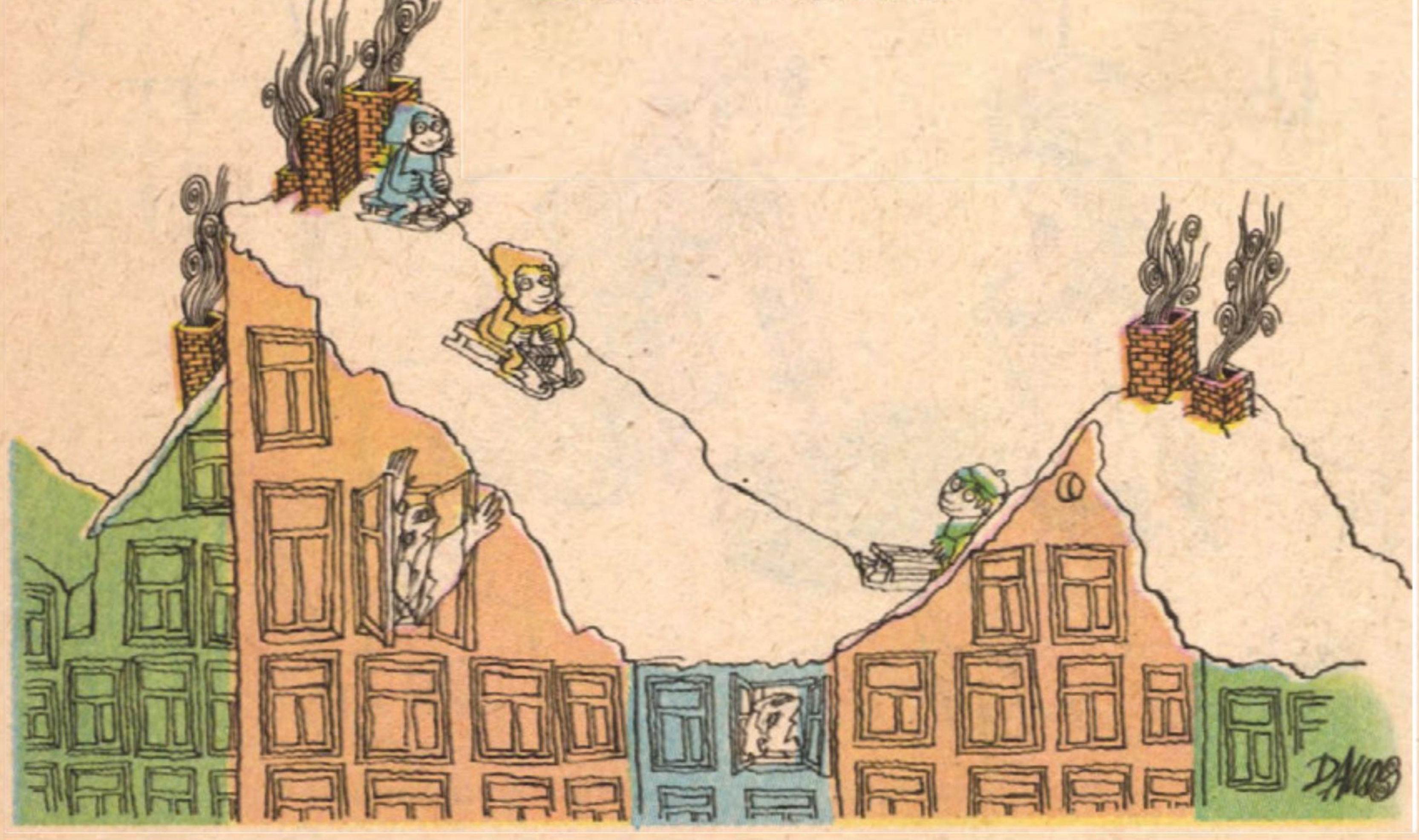
Marthy Barna

HABFÜRDŐ

VÁROSI SZÁNKÓPÁLYA

ÚJÉVI RUTIN

– Megőrültél, Jenő?! Mi a vendégeid vagyunk!

RÁDEMORD

Az a baj, hogy nem vagyok gyakorlott játékos. Ha gyakorlott játékos lennék, akkor rövid idő alatt minden összefüggésre rájönnék.

A nemrégiben megjelent „Kvízológia" című könyvben ugyanis azt olvastam, hogy az edzésben levő, gyakorlott játékos, pillanatok alatt rájön arra, hogy mi az összefüggés a *mókus* és a *rádemord* között.

A mókus neve evet

Az evet fordítva teve

A teve másik neve dromedár

Dromedár fordítva rádemord.

Ez csak világos, nem?

Bevallom őszintén és szégyenkezve: sose jöttem volna rá, hogy mi az összefüggés a mókus és a rádemord között.

Amióta ezt tudom, nyomorultnak és tehetetlennek érzem magam.

Összefüggések pókhálójába kerültem, és nem ismerem ki magamat. Mi az összefüggés a csalogány és a fizetésemelésem között? A csalogány az madár, a madár fordítva rádam...

Zsákutca...

Lehet, hogy összefüggés van a palacsinta és az én jövőm között is. A palacsinta ugyanis tészta, a tészta fordítva atzsét.

S mi az atzsét?

Ha én azt tudnám! Sajnos, nem tudom. De ez nem jelent semmit. Lehet, hogy valahol ül egy gyakorlott kvíz-játékos, aki másodpercek alatt rájönne az összefüggésekre... Én meg..

Mi az összefüggés a mókus és a boldogság között?

Ezen tűnődöm már napok óta. Néha még éjszaka is, miközben álmatlanul forgolódom az ágyban. Az agyam lázasan dolgozik, de eredménytelenül. Nem tudok rájönni. Nem találom az összefüggést.

Ebbe bele lehet bolondulni!

Jusztsem fogok belebolondulni! Kiverem a fejemből a rádemordot és a mókust és megpróbálok másra gondolni, de nem megy...

Lelki szemeim előtt megjelenik egy elegáns öregúr és bemutatkozik: „Dr. Rádemord vagyok!" Aztán felrohan egy fára, fürgén, mint egy mókus és diót ropogtat a fogai között. Megpróbálom lecsalogatni, de nem hallgat rám. Önfejű teve! Vagyis dromedár! Én evetben ilyen tevét még nem láttam!

Sebaj! Ezentúl gyakorolni fogok, hogy én is rájöjjek a titokzatos összefüggésekre. Csiszolni fogom az agyamat, mint a kvíz-játékosok és akkor könnyűszerrel rájövök majd arra: mi az összefüggés, mondjuk, Miskolctapolca és köztem...

Miskolctapolca az egy város

Város fordítva soráv

A soráv pedig...

Egyelőre itt tartok a megfejtésben. Most pedig kiveszek két hét szabadságot és elvonulok a világ zajától, hogy nyugodt körülmények között gondolkodhassam ..

Rájövök, ha addig élek is!

Mikes György

A HÉTHÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Százhuszonkilencedik pont, hetvenharmadik bekezdés!...

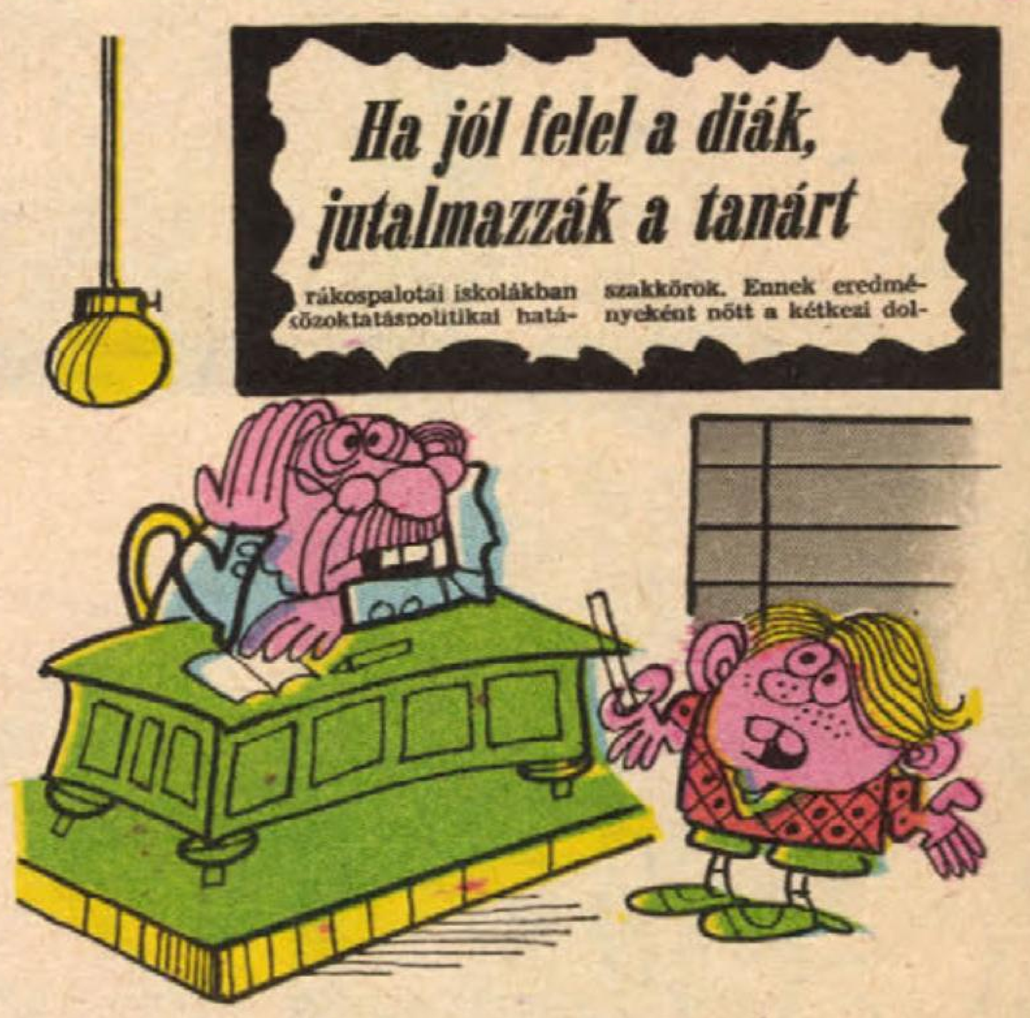

– Nem túlzás szazasokat kérni egy üveg italért?

– Hja, kérem, valamiből fel kell építeni az új alkoholelvonó intézetet.

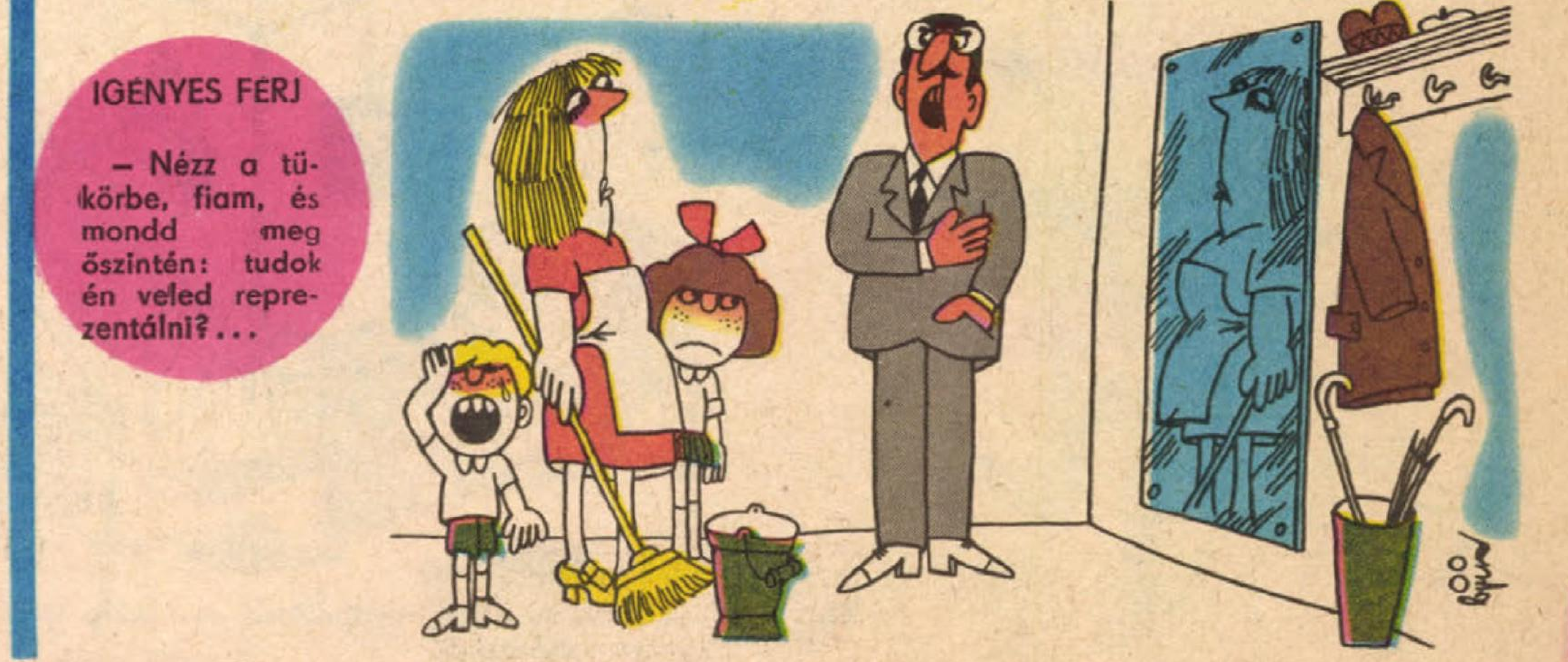
Javasolt segédeszközök

– Nem akarom elkeseríteni, tanár úr, de a mai feleletemből nem fog meggazdagodni.

LEVEGŐSZENNYEZŐDÉS

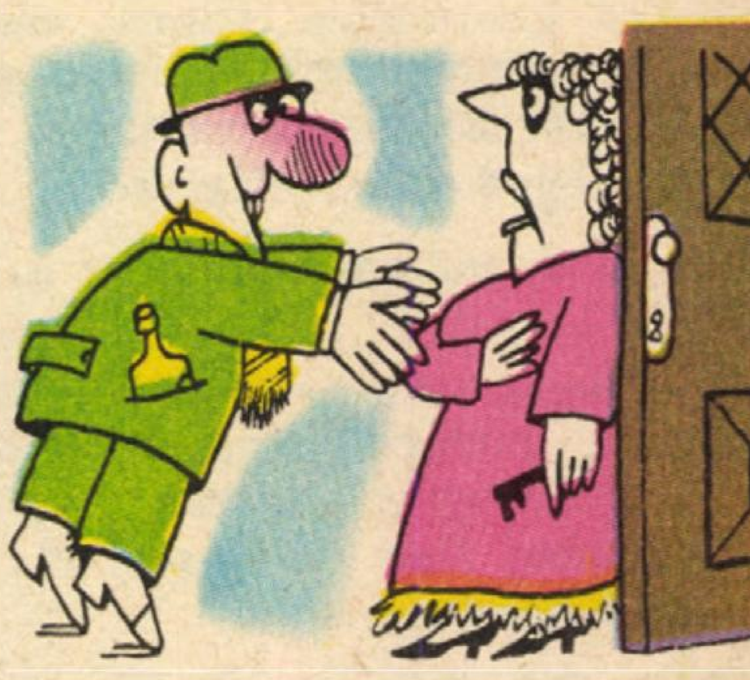

BORÍZŰ TÖRTÉNET

A dolog úgy végződött, hogy Kvantánét, a Grabanc utcai új társasháztömb gondnokát zárt intézetbe szállították. A kényszerzubbonyt már levették róla, de a kényszerképzeteit nem tudja levetkőzni. Most is azt állítja, hogy Pityi Pál, az első emeleti garzonlakás tulajdonosa, újesztendő hajnalán 15 perc alatt kétszer tért haza: előbb a teste télikabátban, vidoran, majd a lelke fehér lepelben, nyüszítve.

Az igazság pedig a következő:

Pityi Pál, amatőr borkóstoló és hivatásos agglegény, szilveszter éjszakáján illendően pityókos állapotban botorkált haza. Negyed négykor ért a ház elé, előkotorta a kapukulcsot és erélyesen bezörgetett vele. Idáig rendben is lett volna a dolog, hiszen Kvantáné elsősorban annak köszönhette gondnoki megbizatását, hogy a Grabanc utcai társasházak kapuin csak bévülről volt kulcslyuk és kilincs. Pityi úr boldog újévet kívánt, sőt leheletfinoman pofoncsókolta Kvantánét, rálehelvén néhány deci finom szeszt, tisztán. Dalolva mászott fel a lépcsőn, és csak akkor borult el a kedve, amikor kétszer is hiába csengetett be magához. Sírni tudott volna a gondolatra, hogy ha ő nincs otthon, akkor senki se nyit neki ajtót.

Aztán mikor szegény árva Pityi mégiscsak beengedte magát a lakásba, megszédült az otthon melegétől. A gyomrában szörnyű koktéllá keveredett az est folyamán elfogyasztott sok féldeci és féllityi.

— Netene! — nyögött Pityi úr, és lehányta a ruháját — egy székre. Aztán, csakúgy lenge alsóneműben, kilépett a francia erkélyre egy kicsit levegőzni. Arról a csekélységről azonban megfeledkezett, hogy a Rácsoló és Kertelő Szövetkezet csak 1974 első felére ütemezte be a Grabanc utcai társasházak erkélyrácsozási munkálatait. Pityi Pál tehát elsőemeleti garzonlakásából kilépett az utcára, és szerencsésen földet ért egy hófödte homokbucka tetején. Ott aztán sirdogált egy sort, mert a tragikus erkélyjelenet a lelke fenekéig megrázta. Aztán fázni kezdett, nagy keservesen feltápászkodott és kulcs híján az öklével dörömbölt a kapuján.

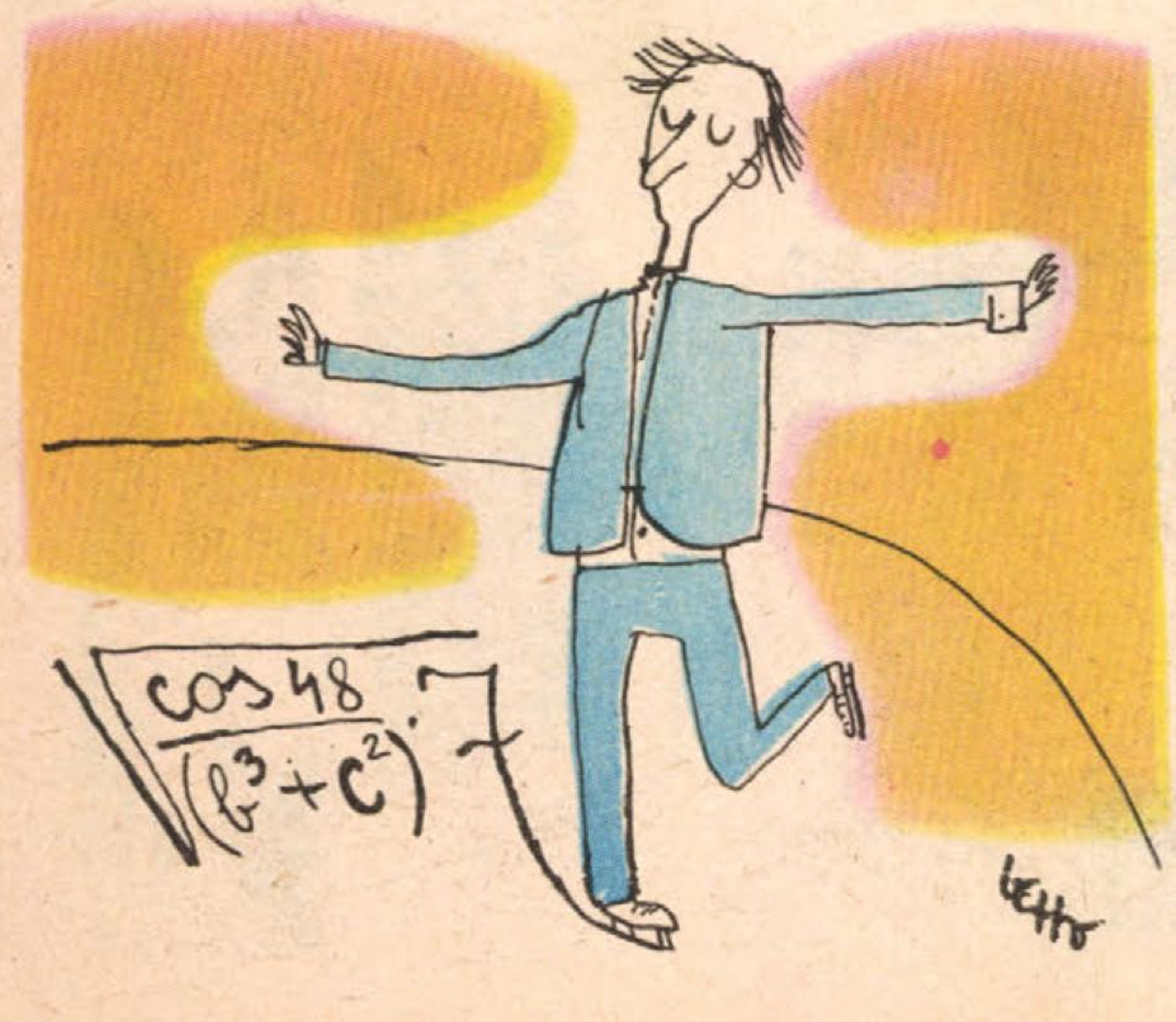
Amikor Kvantáné meglátta ingben-glóriában, eszeveszetten visított:

— Jesszus, a Pityi úr lelke!

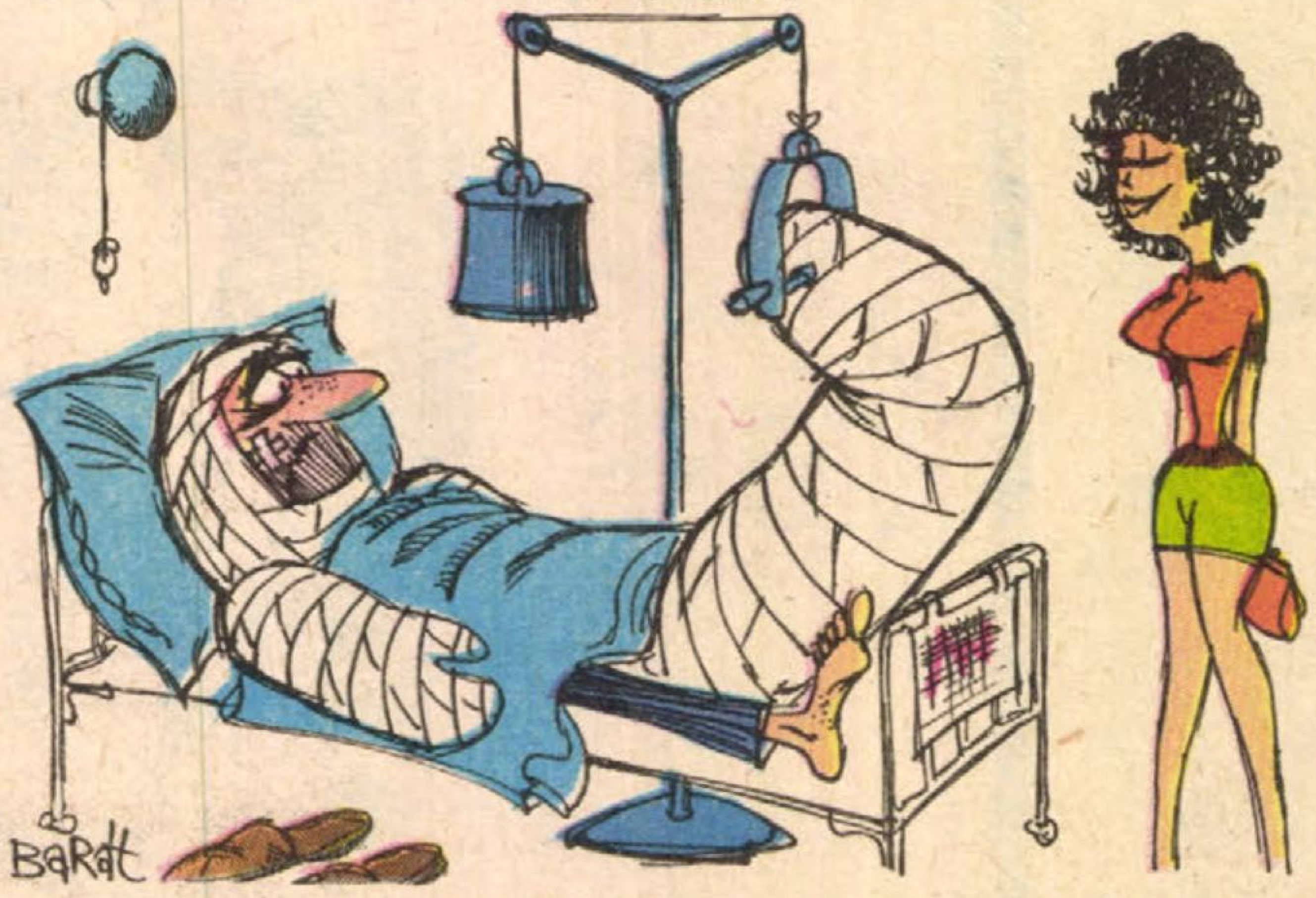
Ez a dolog már csak azért se stimmel, mert Pityi Pálnak nincs is lelke. Ha lelke volna, meglátogatná Kvantánét az ideggyógyintézetben, és elmondaná neki az igazságot. De nem, Pityi úr csak a saját sérelmeit ápolgatja, neki csak az fáj, hogy szilveszter óta kizárólag hason fekve tud ülni.

Vajk Vera

VIRTUOZITÁS

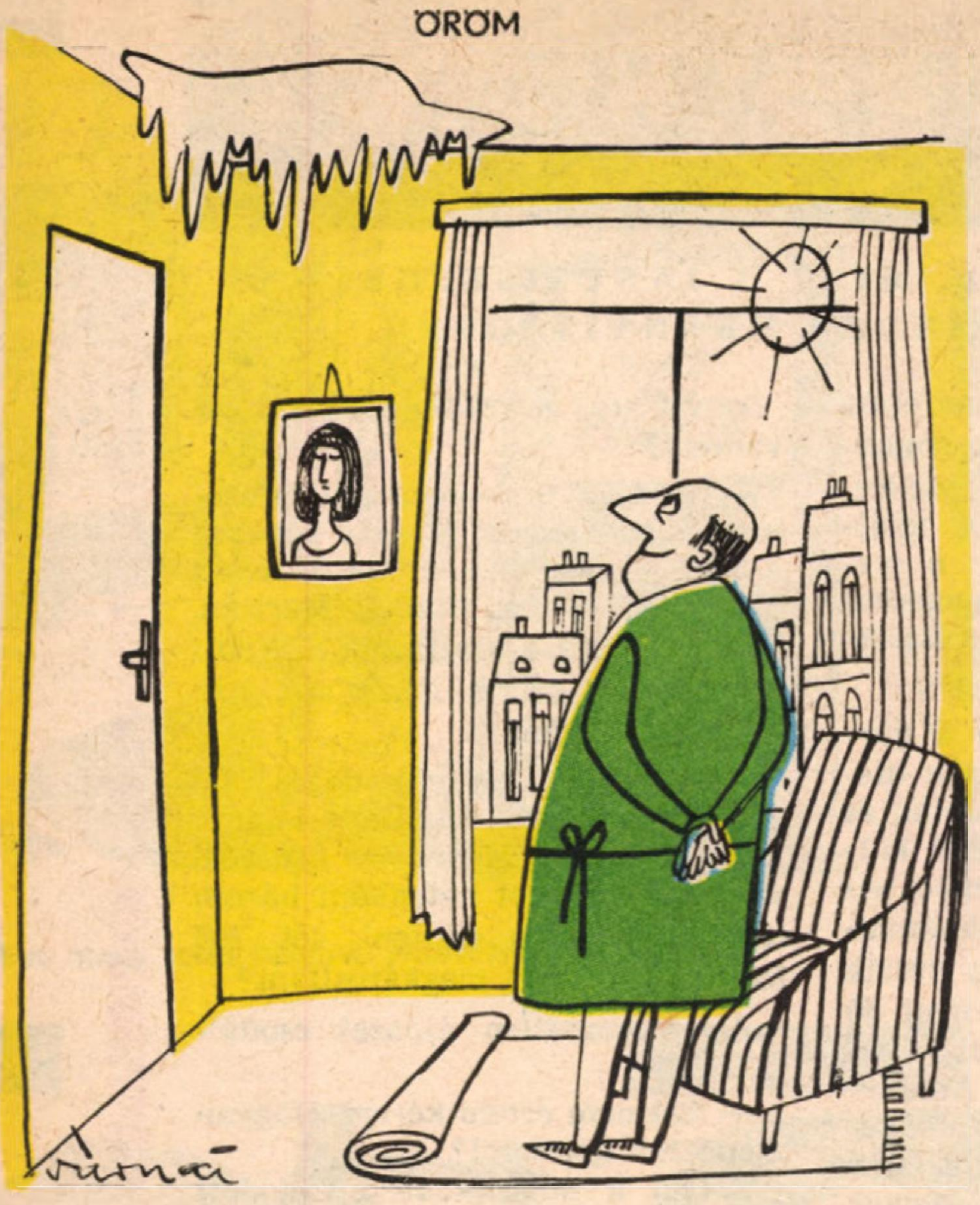

TÉLI SZÜNET

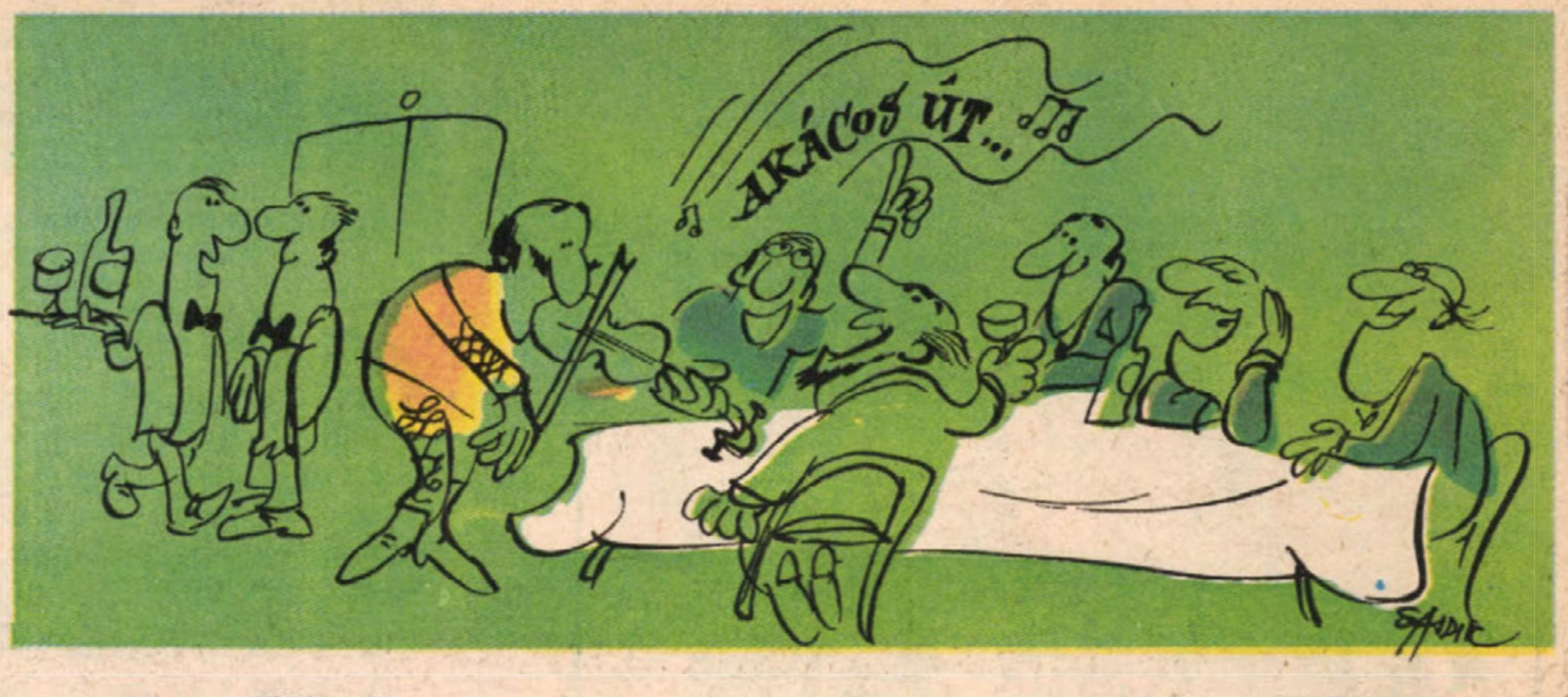
– Egy év alatt rendbejössz, és jövőre ismét viheted a gyereket szánkózni.

ÖRÖM

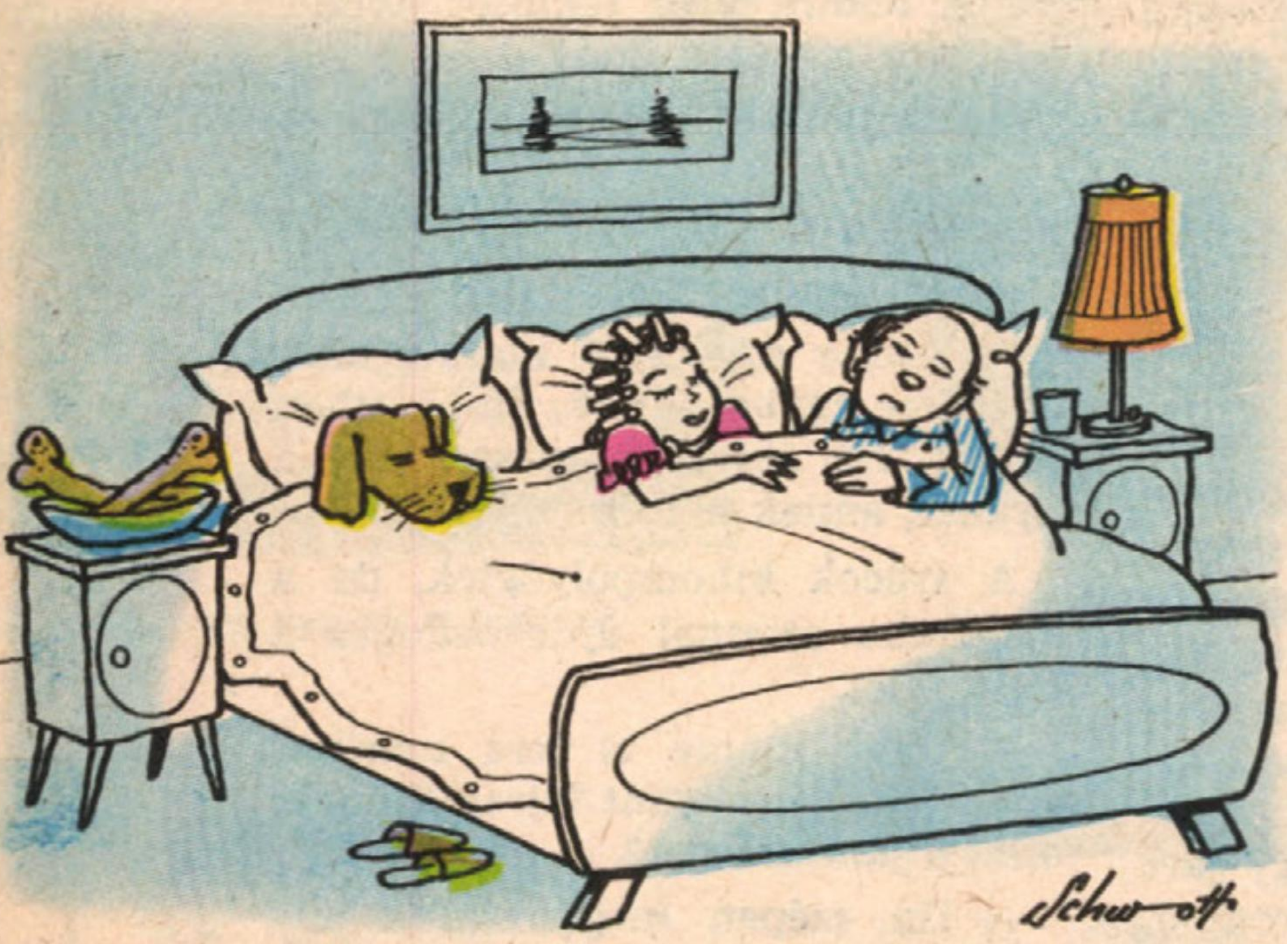
– Milyen jó, hogy odakint fagy. Legalább nem csöpög a plafon!

NEMZETKÖZI BIZOTTSÁG

– Aláírtak egy komoly zenei egyezményt. Most azt ünnepelik . . .

TÚLZOTT KUTYAKULTUSZ

MÉRT FONTOS?

Panaszolják: kevés nő van vezetői állásokban.
Kérdésem csak ez az egy:
mért fontos, hogy főnök-helyen a mainál több nő legyen,
ha férfi, nő: e g y r e m e g y?

la

BŰN NÉLKÜLI VILÁG

Egy szociológus azt állítja, hogy a tévé szünnapjain, vagy amikor érdektelen műsorokat sugároznak, több a bűncselekmény, garázdaság, részegeskedés, betörés és házasságtörés.

A szociológus következtetését nyilván számos megfigyelésből vonta le. Állításának igazolására nem tudományos igénnyel egy-két bizonyítékkal én is szolgálhatok.

1

Hasfelmetsző János éppen indul hasfelmetszeni, de előbb bepillant a tévéműsorba. Szeme felcsillan, aztán sarokba dobja hasfelmetsző készletét.

— Mi van apukám? Ma nem mégy hasfelmetszeni? — kérdezi a nej.

— Lehetetlen! A tévében Fórum lesz, és nagyon szeretnék valamit kérdezni Gedeon Páltól.

Íme, hála a tévének, e napon néhány has felmetszetlen marad, Jánosnak pedig bővül a látóköre.

2

A kocsmában:

— Igyunk még egy rundót, aranyapám!

— Kizárt dolog, kérlek tisztelettel. Rohanok haza, mert a kettes csatornán egy modern tévéjáték megy, és csak tiszta fejjel tudom kihámozni belőle az eszmei mondanivalót.

— Legalább egy kisfröccsöt! Előtte valaki úgyis elmondja, hogy miről szól az az izé.

— Ez az! Ha egy centet is iszom, már a magyarázatot sem értem.

3

— Halló bank?

— Igen.

— Mikor indítsuk el a pénzszállítmányt?

Rövid lapozgatás a vonal végén:

— Csütörtökön 21.10-kor.

— Hány fegyveres kísérőt adjunk a kocsira?

— Nem kell kísérő! A tévében a Kék fény megy, és azt az egész szakma nézi.

✦

Íme, a szociológus kezünkbe adta a megoldás kulcsát. Legyen mindig jó műsor a tévében, és ne tartsanak szünnapokat. Így megszületik a bűn nélküli világ.

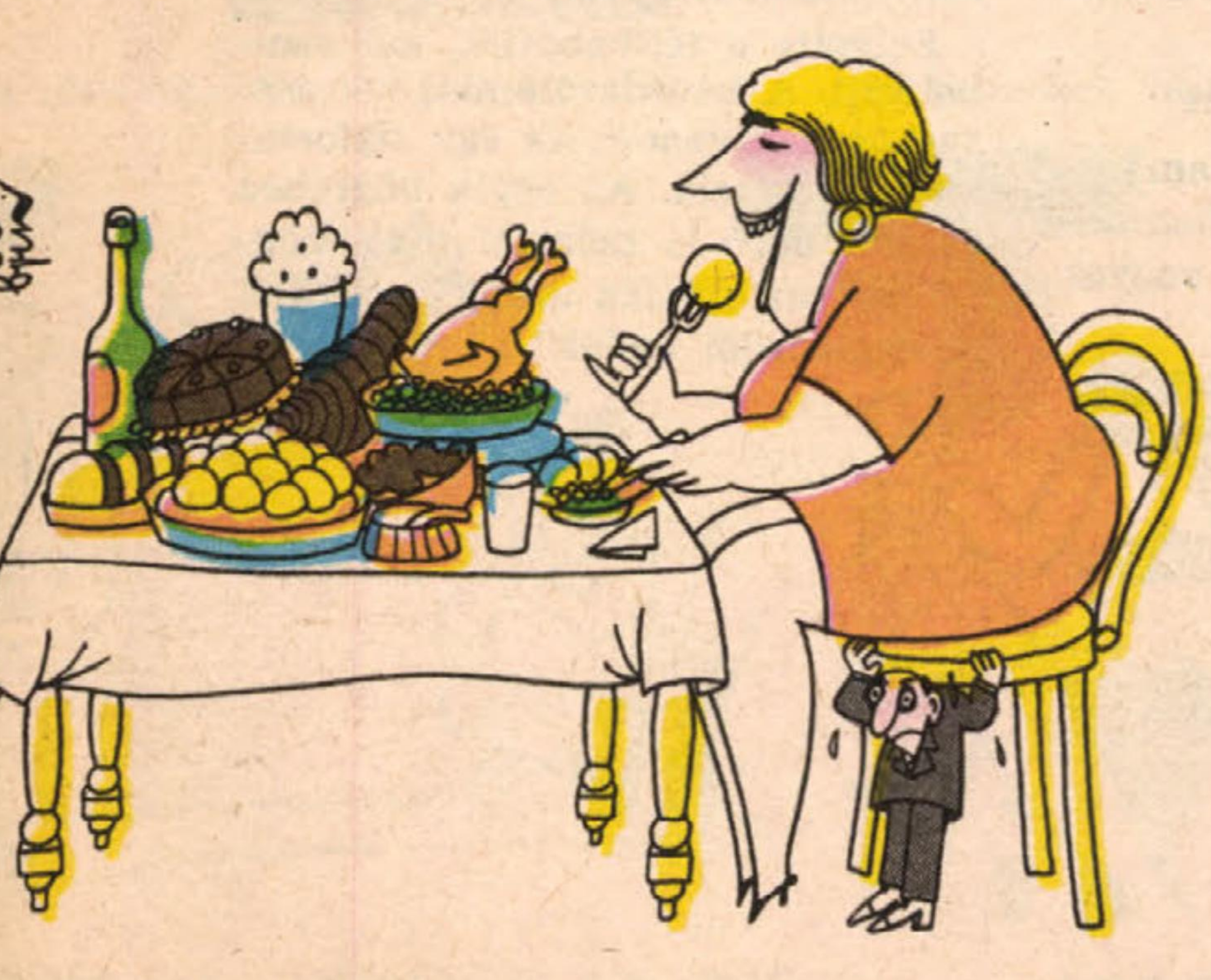
Igaz, egy másik szociológus azt állítja, hogy a tévé rossz hatással van a családi életre, a gyermek fejlődésére. A tévé előtt az ember szellemileg és fizikailag ellustul, igénytelen lesz, meghízik és elromlik a szeme. Mindez megerősíti az elsőként idézett szociológus állítását.

Egy igénytelen, szellemileg és fizikailag ellustult, kövér és vaksi ember nem megy bűnözőnek, és a házasságtöréshez sincs sok esélye, mert ugyan kinek kell egy ilyen tunya, lusta fráter?

Éljen a televízió!

Ősz Ferenc

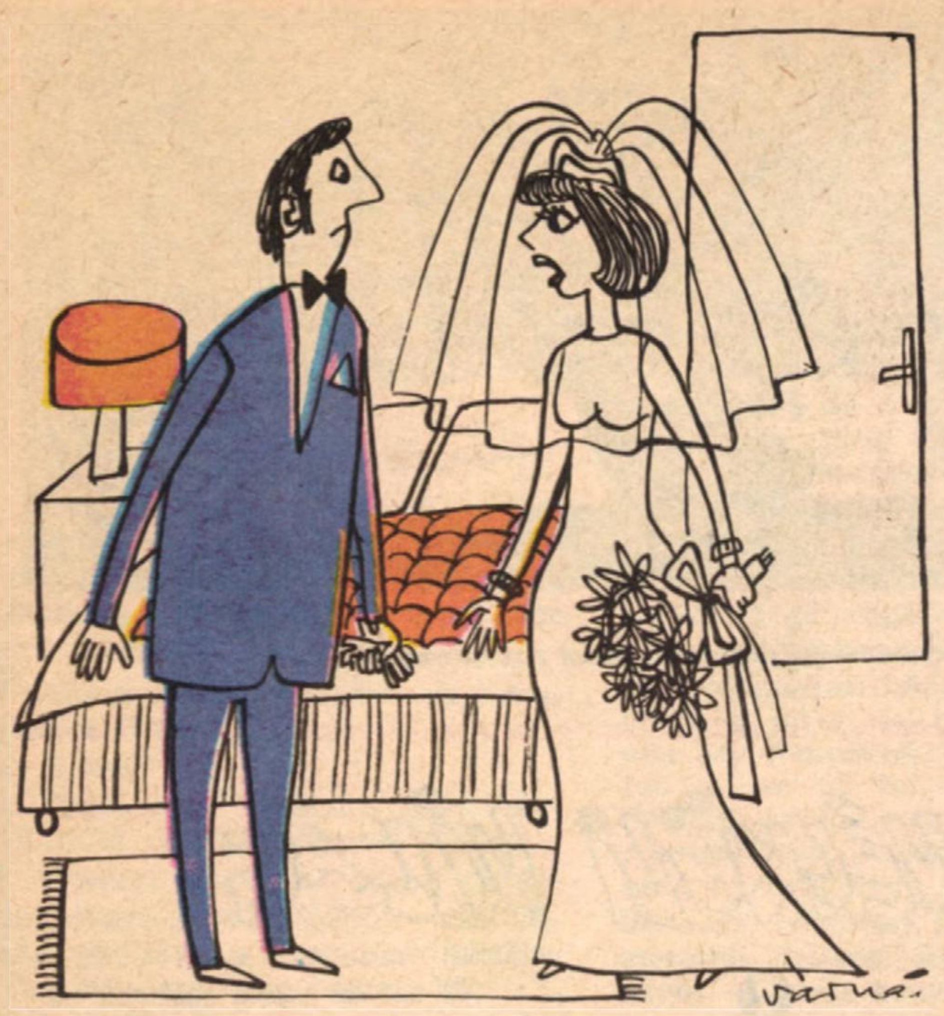
JÓÉTVÁGYÚ FELESÉG

BORÍTÉKOS SORSJEGY

NÁSZÉJSZAKA

– Vedd tudomásul, kezdlek nagyon unni!

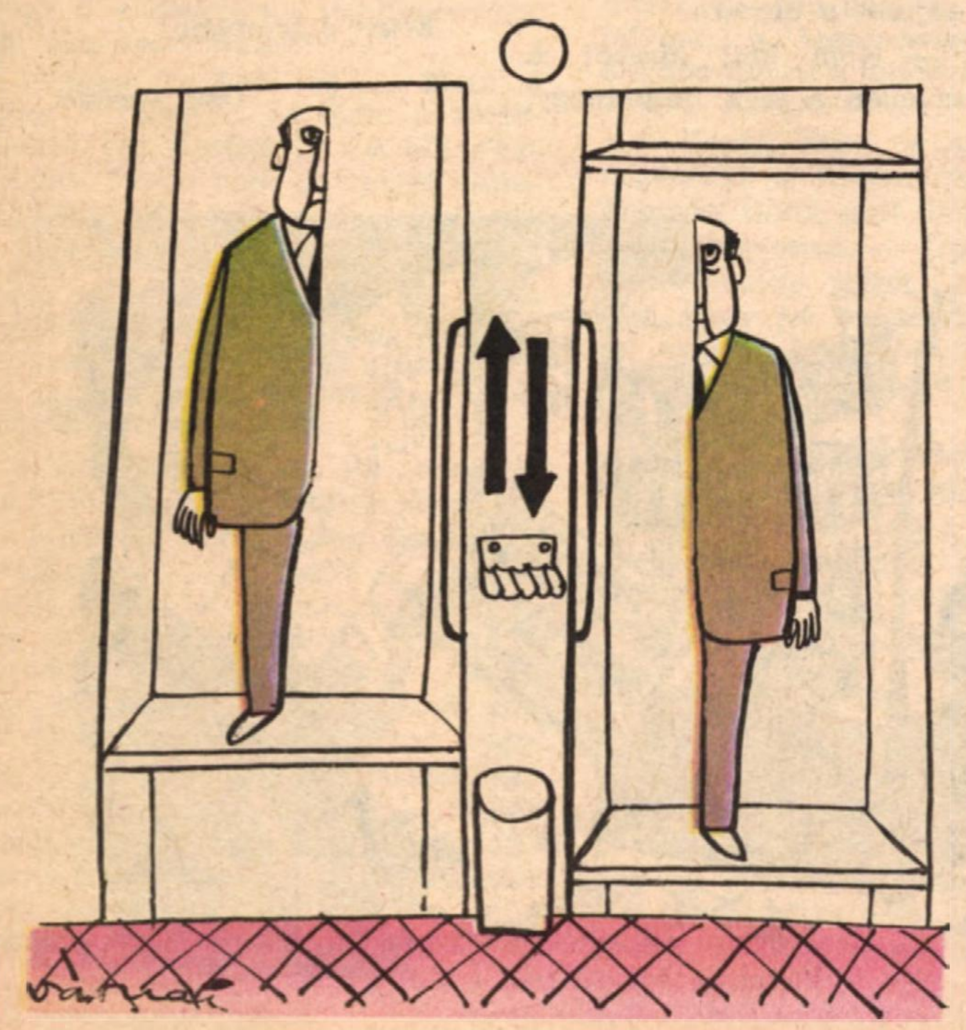
ÉVFORDULÓ

Hetvenhét... Ilyen magas számot
két darab arab hetes szám jelöl;
éveim száma szerint az idén én
kéthetes vagyok hátul mint elől;
ha kérdik tőlem: hány éves, papa?
azt felelem, hogy kéthetes vagyok;
hiteles számjegyekkel tanusítom,
hogy igazat mondok, nem hazudok:
míg be nem töltöm a hetvenhét évet,
ha addig élek, kéthetes leszek,
ifjabb költő nincs nálam a világon,
e szóra akár esküt is teszek.
December huszonkilencedikén,
hajnalban töltöm a hetvenhetet;
anyám csak tudta, harmadik fia,
hogy nem harmincadikán született,
ahogy az anyakönyvi kivonat
jegyzi az én születésnapomat;
anyám, míg élt, hibáztatta az én
keresztvízöntő román papomat,
Hosszú Vazul hajas-szakállas pópát,
amért egy nappal később születtette
az ő fiát, a kis Árgyelán Jóskát...

Erdélyi József

TUDATHASADÁS

négyszemközt az áldozattal

FEJREÁLLÍTJÁK, MINT A JANCSISZEGET MARKEC MINDEN MENNYISÉGBEN

Olvasóink előtt nem ismeretlen Vidonka Csongor csicsonkakészítő személye. A napilapok hírrovatában gyakorta találkozhatnak a nevével. Ő az a szerencsétlen áldozat, akit hetenként háromszor kifosztanak a *„Püspökfalathoz"* címzett talponállóban.

A dolog úgy megy, hogy a harmadik féldeci után a békésen merev Vidonkához odalép F. Jolán és G. Lujza kiskorú. A két felet kölcsönösen érdeklő eszmecserébe bocsátkoznak a tehetetlen csicsonkakészítővel, majd magukhoz veszik a pénztárcáját, és a 262 forint 50 fillérre rúgó összeg birtokában ismeretlen helyre távoznak. Amennyiben az önmagáról megfeledkezett áldozat ellenállást tanúsítana, példás udvariassággal a hölgyek segítségére siet Bunkó Vince 21 éves, foglalkozásnélküli, és Kihova Béla 23 éves köztörvényes. A két kisportolt fiatalember a bokájánál ragadja meg Vidonkát, fejreállítják, mint a jancsiszeget, és addig rázzák, amíg az utolsó peták is kigurul a zsebéből, majd hölgyeik karján elhagyják a Püspökfalatot.

Lapunk munkatársa elhatározta, hogy felderíti, miféle masszív bárgyúság taszítja Vidonka Csongort hetenként három ízben is az ifjonti gonosztevők hálójába, s ezért otthonában kereste fel a szerencsétlen áldozatot. Vidonka Csongor csicsonkakészítő a konyhában ült egy hokkedlin. Kiflit tunkolt a kávésbögréjébe, majd egészséges fogsorának egyetlen kaffantásával leharapta a kifli csücskét, miközben koromfekete macskabajsza úgy járt fel s alá, mint két kicsiny sorompó. A konyha ragyogott a tisztaságtól, s a falvédőn egy pirossal hímzett asszonyság fordult széles mosolylyal a belépő vadász felé, hogy a tudomására hozza: „Az én uram csak a vizet issza — nem is sírom a lányságom vissza."

— A kis G. Lujza — merengett el munkatársunk vádló szavainak hallatán a szerencsétlen áldozat —, tűzről pattant leányka, de azám. Ismertem az anyukáját is, G. Rozál kiskorút, kérem. Az is tűzről pattant leányka volt. Minden délután bejárt hozzánk a műhelybe. Krajcárkákat hajigáltunk a kis pléhlábasába, de azám. Ezt csinálta délutánonként a kis G. Rozál...

— És mit csinált esténként?

— Azt én honnét tudhassam? — sértődött meg a szerencsétlen áldozat. — Családos ember vagyok én kérem, de azám...

Lapunk munkatársa villámgyorsan lecsapott Vidonka Csongorra.

— Ez az, a család! Hányan is vannak?

— Hányan is? — tűnődött a szerencsétlen áldozat. — Hát ugyebár a mama meg én, az kettő, aztán Jencike, Pityuka, Gizike, Mariska, Gézuska, meg a kis Bubu... Nyolcan lennénk kérem, derék szép egy család, de azám...

— Hát nem szégyelli magát, Vidonka Csongor? — kiáltott lapunk munkatársa. — Képes ezt a derék, szép egy családot hetenként három ízben szégyenbe dönteni, sőt, 262 forint 50 fillérrel megkárosítani?

A szerencsétlen áldozat csodálkozott.

— Ezt nem értem kérem. Hogyan méltóztat gondolni?

Ebben a pillanatban kivágódott az ajtó, és hat kis Vidonka ömlött a konyhába. Balról számítva: Jencike, Pityuka, Gizike, Mariska, Gézuka, meg a kis Bubu.

— Apu mesélj — üvöltözték korra és nemre való tekintet nélkül — Ugye mesélsz, apu?

— Megettétek a grízpapit? — — kérdezte példás szigorral a szerencsétlen áldozat.

— Megettük! Megettük!

— Akkor egy-kettő, mars a kádba. Mire ágyba bújtok, én is itthon leszek. De aki nem mossa meg a nyakát, annak nem mesélek ám!

A srácok kihömpölyögtek, de a kis Bubu azonnal újra bedugta a busa fejét.

— Ugye máma is lesz markec, apu? És ugye megint fejreállítanak, mint a jancsiszeget?

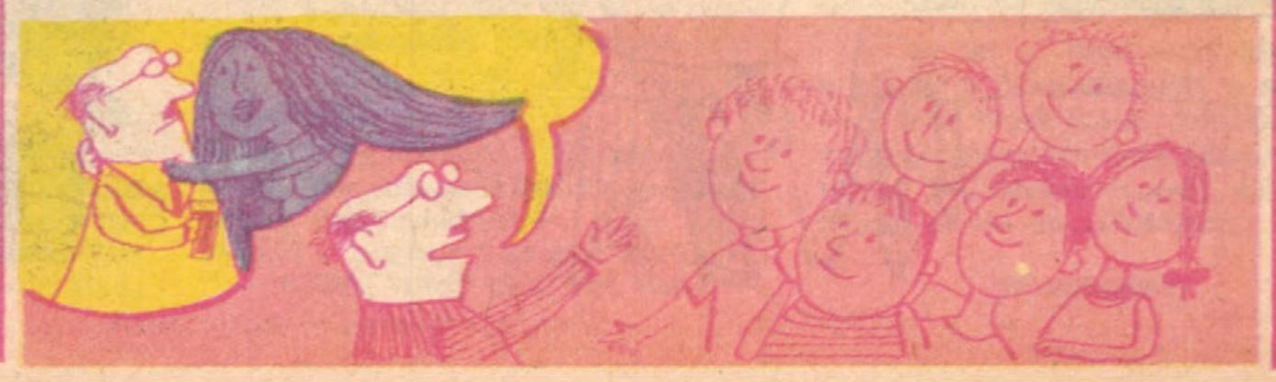
— Ha szépen megmosod a fülecskédet, Bubuka, akkor lesz markec is, meg jancsiszeg is, de azám...

Bubuka elégedett vakkantások közepette távozott, a szerencsétlen áldozat pedig lapunk munkatársához fordult:

— Megpróbálkoztam én kérem Csipkerózsikával is, meg a Hamupipőkével, de azám. Hát mit csináljak, kiröhögtek. Ezeket a rablóhistóriákat viszont imádják. Persze kizárólag az életből ellesve. Istenkém, csak látná, milyen édesdeden kacag a kis Bubu, amikor elmesélem, hogyan állít fejre az a két derék fiatalember...

Felvette a télikabátját, kalucsniba bújt. A kávédaráló alól két százast, egy ötvenest, és egy tízforintost húzott elő. Az egyik bögrében valami apró is csörgött. Kék bögre volt, az oldalán arany betűkkel: „Báziásfürdői emlék".

Peterdi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

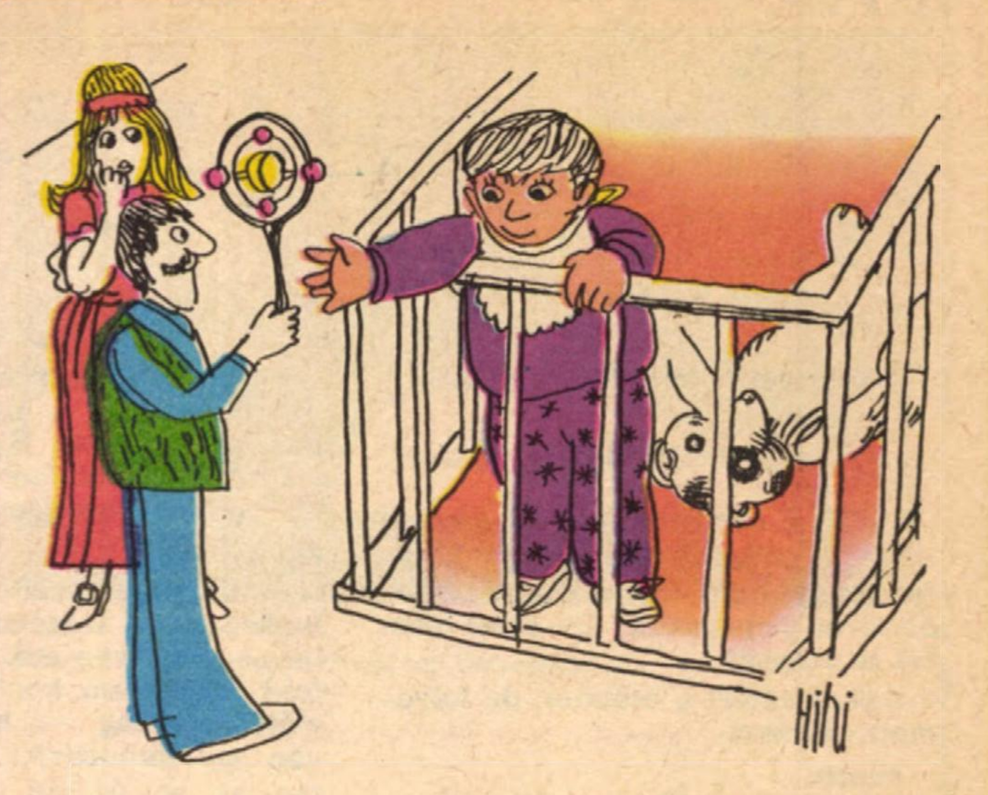
MILYEN PROBLÉMÁK FOGLALKOZTATJÁK ŐKET?

Endrődi István:

– Az italbolt miért nincs soha bezárva leltározás miatt?

Hegedűs István:

– Milyen mérvű lesz az akceleráció a század végére?

Dallos Jenő:

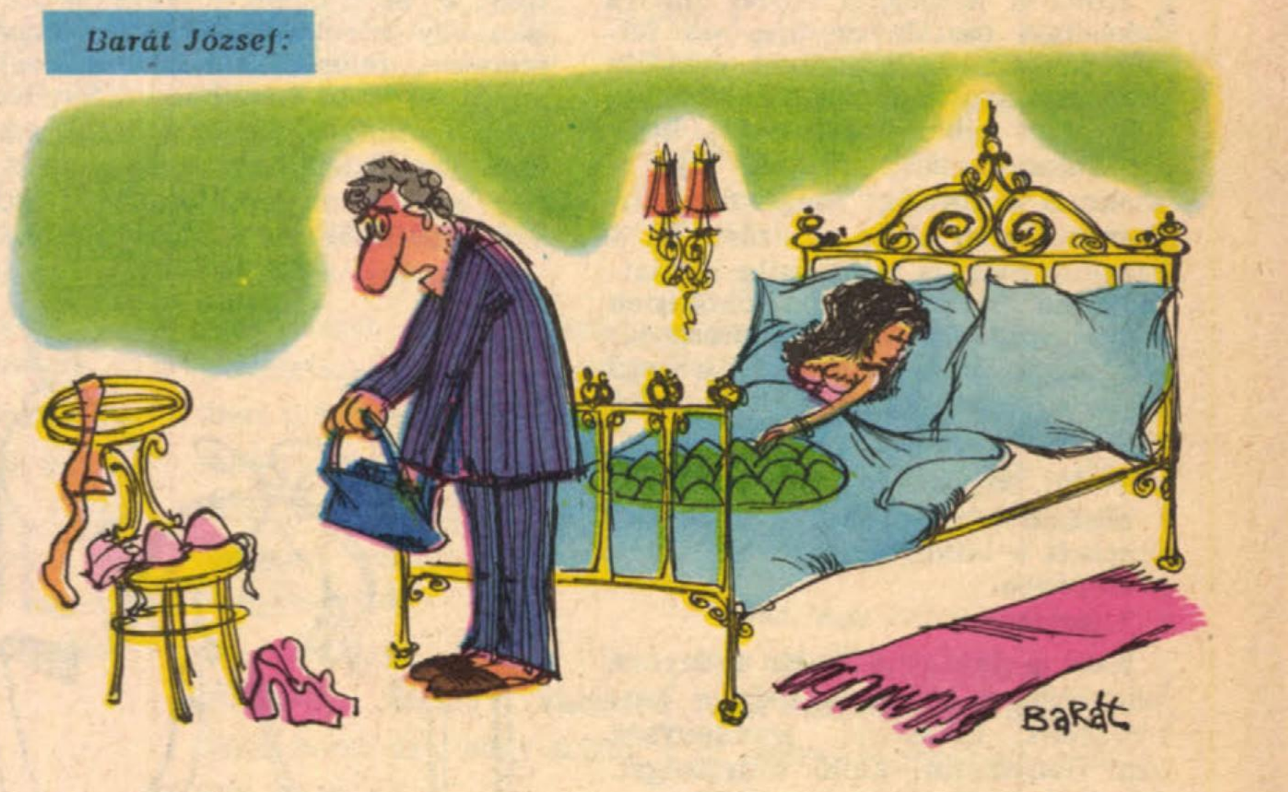
– Mi lesz, ha nem nyerek a lottón?

Brenner György:

– Elmúlt Budapest centenáriuma, elmúlt a Petőfi-év... Most hogyan tovább?...

Barát József:

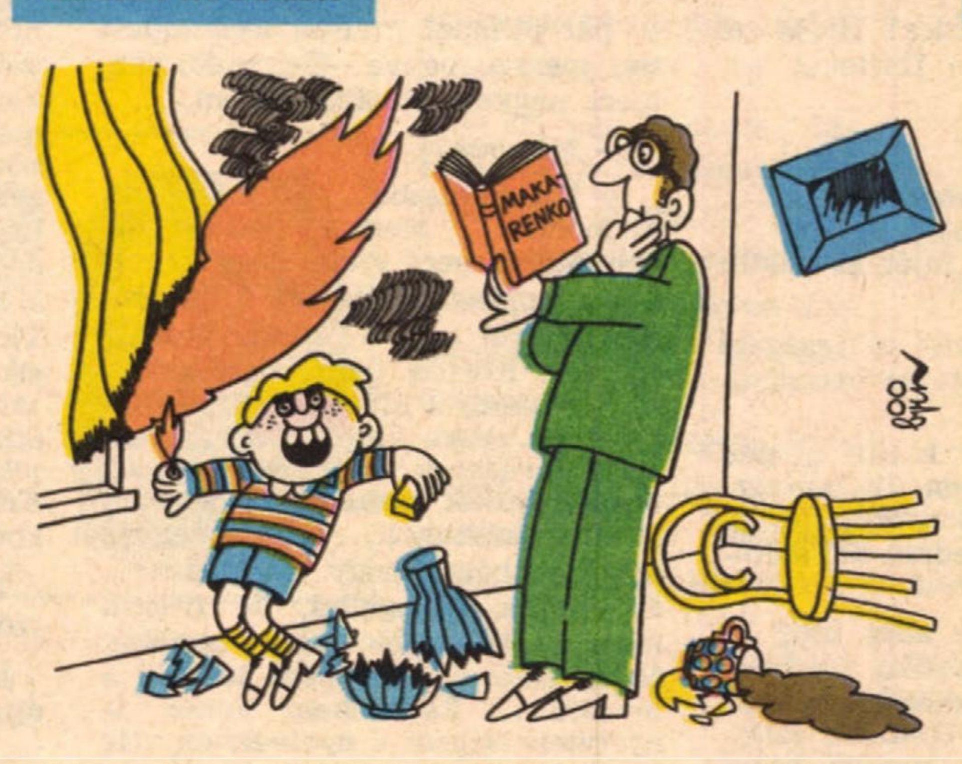
– Hová tud eltűnni az a rengeteg pénz?

Lehoczki István:

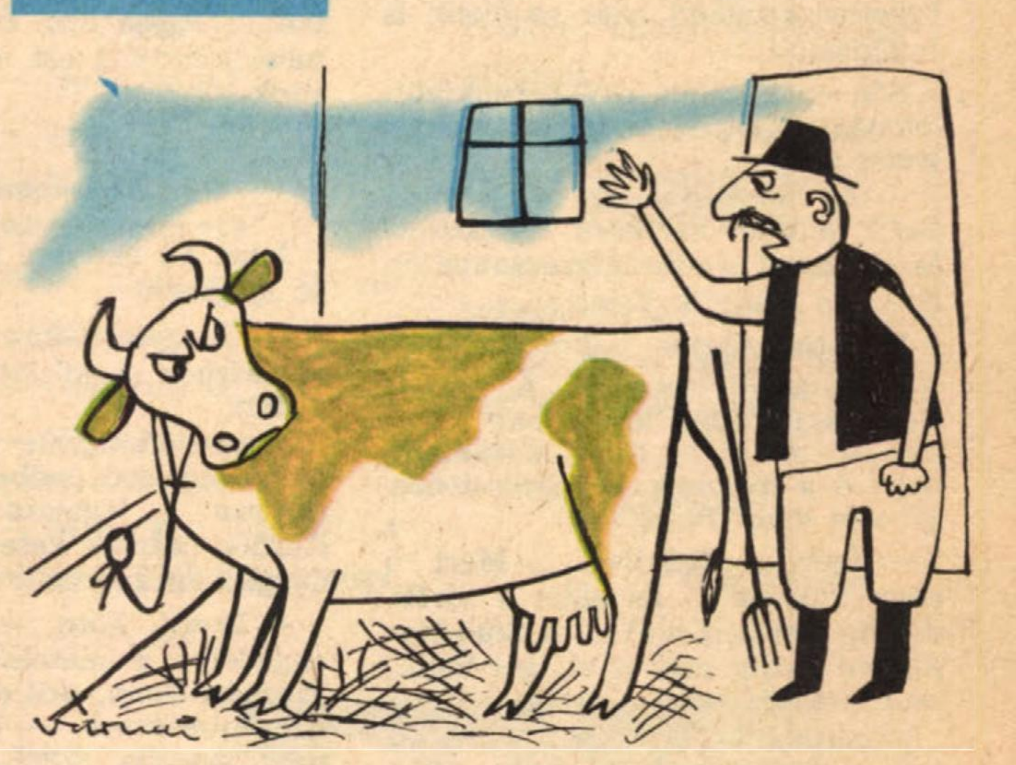
– Házunk előtt áll-e még a nyárfa?

Balázs-Piri Balázs:

– Mikor kell alkalmazni a makarenkói pofont?...

Várnai György:

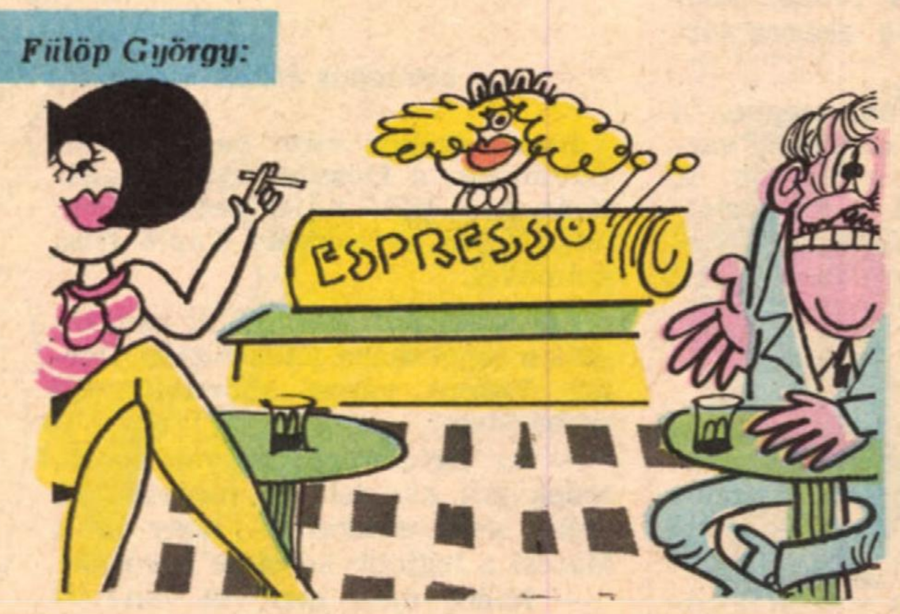
– Megsértődik-e a tehén, ha azt mondják ra, hogy marha?

Sajdik Ferenc:

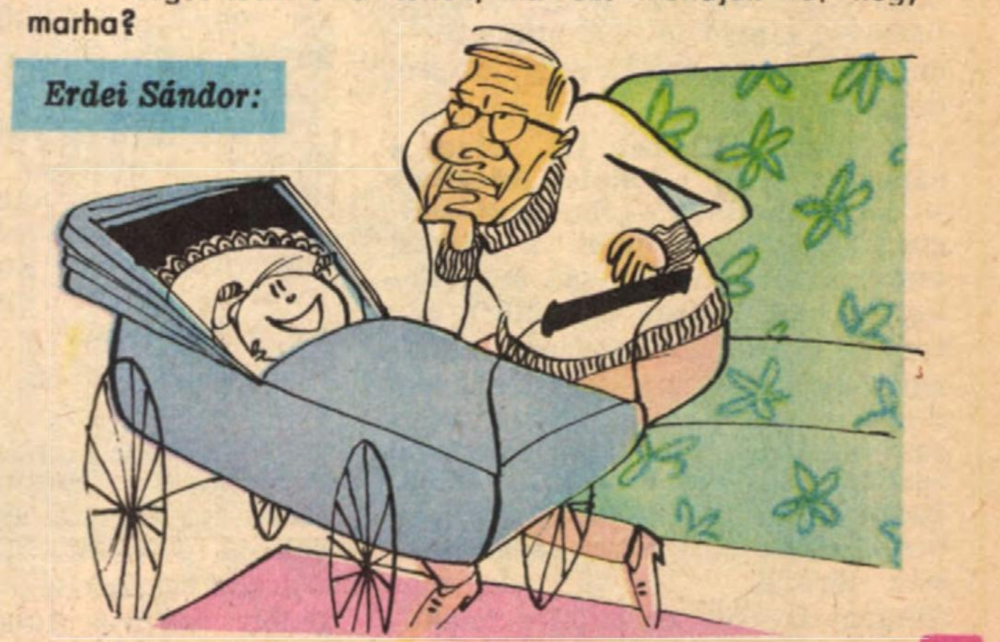
– Hogyan érteném meg a világpolitika eseményeit, ha egyszer elmaradna a tévé-kommentár?

Fülöp György:

– Energiaproblémák foglalkoztatnak...

Erdei Sándor:

– Vajon, melyik szakma jobb: a táncdalénekes vagy a lepénysütő?

KÜRTI ANDRÁS:

Marcsi, a rakéta

KISREGÉNY

III. FEJEZET

TÖBBFRONTOS TÁMADÁS

Zsolti pártfogója

Betti, a miniszoknyás új gépírónő, ez a szőke tünemény úgy kezdte, ahogy illik, finom hüppögéssel, diszkrét szipogással. De ezzel nem ért el semmit.

Akkor rátért a csöndes, de folyamatos sírásra.

Hiába.

Végül már bömbölt, mint akit nyúznak, ez már sikerrel járt.

Kovácsi Alajos, a városi tanács lakásügyi osztályvezetője, aki felalá járkálva a szobában diktálta Bettinek szokásos reggeli körleveleit, nagy nehezen észrevette, hogy itt valami nem stimmel. Hja, a szakmai edzettség! Megszokta, tudomásul sem vette a sírást. Ez a szegény Betti is talán estig itathatta volna az egereket, ha főnökének nem tűnik fel valami furcsaság! Tudniillik, hogy nem szabályszerű a dolog, nem ügyfél, hanem belső munkatárs zokog!

— Mi baj, kislány? — kérdezte, s felemelte a lány kerek állát, belenézett a könnyben ázó türkizkék szempárba.

Vesztére!

Mert a fájdalom ilyen gyönyörű jelenségével szemben még a kétévtizedes lakásügyi tevékenység sem nyújthatott kellő védettséget. Kovácsi érezte, hogy megremeg a térde, talpa alatt puhulni kezd a parkett, kellemes bódulat fogja el, andalító keleti zene zsong a fülében...

Ennek a tündéri lánynak most egyetlen szaváért akár az életét is feláldozná!

Sőt, még talán egy soronkívüli lakáskiutalást sem tudna megtagadni tőle!

— Az unokafivérem — suttogta Betti, miután kecsesen felszárította könnyeit —, az a szerencsétlen fiú... a Putnyik Zsolti...

Kovácsi Alajos bólintott.

— Látásból ismerem. A zongorista. Aki a Zöld Majomban klimpírozik tíz után. Nem is tudtam, hogy ő a magácska unokatestvére. Mi van vele? Beteg?

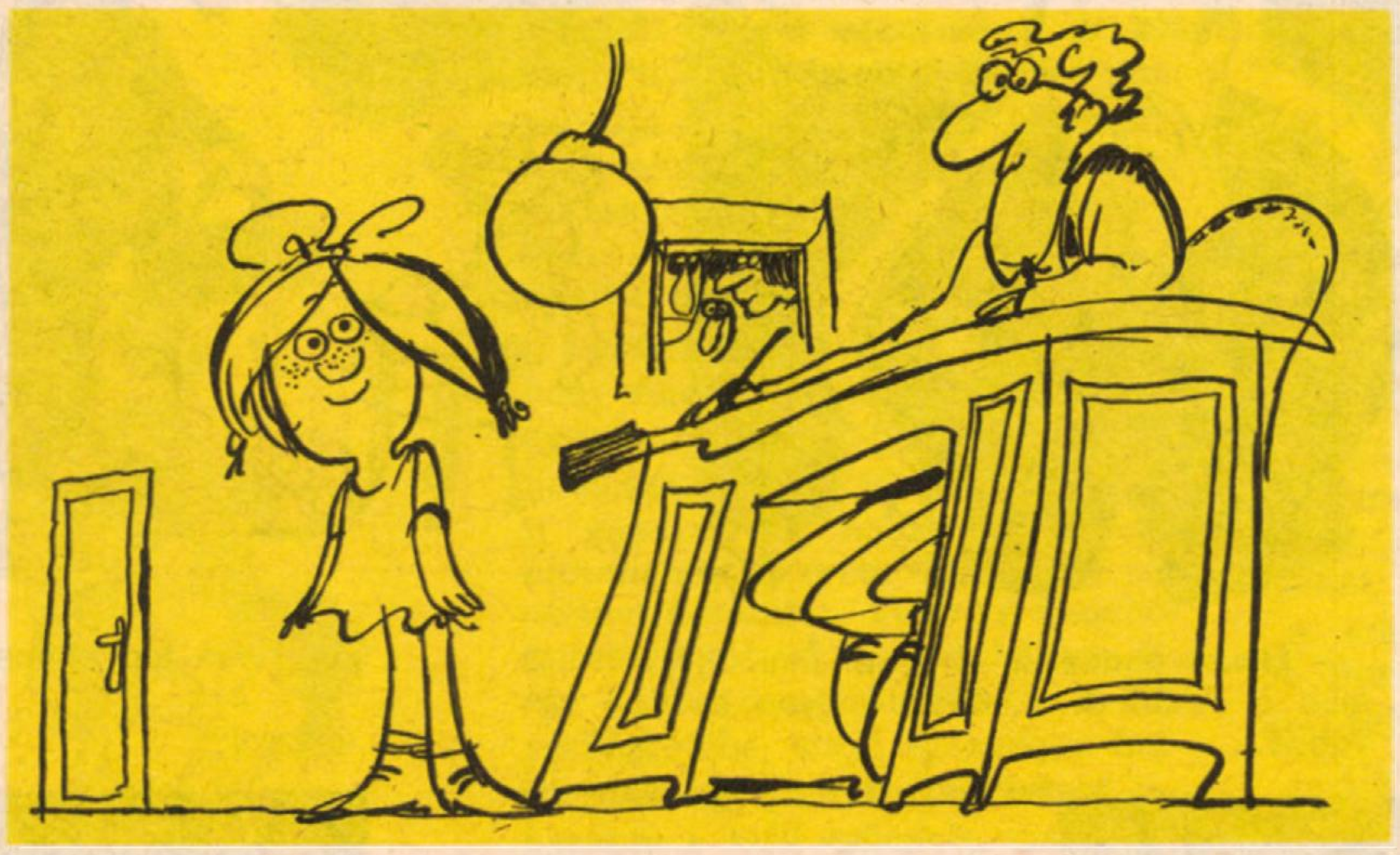
— Igen... Lelkileg... Mert ő nagy művész... És ebbe a sárfészekbe van bezárva!... A Zöld Majomba! Pedig neki a világot kellene beszáguldozni!...

— Sajnos — tárta szét két karját a cservári lakásügyek ura kissé megkönnyebbülten, hogy hivatali tisztessége nem tétetik próbára —, én ugyebár utazási vagy útlevél dolgokban, sajnos...

— Zsoltinak most itt volna a nagy lehetőség, az utolsó lehetőség — folytatta Betti —, ha mint zongorakísérő... A mellé a Marcsi mellé, akiről a mai újság ír... Főleg Marcsi érdekében. Mert egy tornásznak egyáltalán nem mindegy, hogy a talajgyakorlatánál egy dilettáns üti a billentyűket, vagy egy abszolút belső muzikalitással rendelkező egyéniség... Dehát Zsoltinak senki nem segít, vele ebben a kulturálatlan városban senki sem törődik... És biztosan már féltucat botfülű protekciós tolakodik a sportmuftiknál, hogy ők legyenek a zongorakísérők...

Panasz, bánat remegett ugyan a hangjában, de a türkizkék szempár, amely most Kovácsi tekintetét kereste, reményért esengett... És valami pici ígéret-félét is sugárzott.

— Várjunk csak — kapaszkodott balkézzel az írógépasztalka sarkába az osztályvezető, mivelhogy újfent rózsaszínű ködbe futott össze előtte a világ —, hisz nekünk is van egy főmuftink!... A földszinten az az új fiú, az a Dortek! Sportfelügyelő, vagy mi a csoda! Az mindig ott settenkedik körülöttem az ebédlőben... Fekszik nálam egy kérelme, nagyobb lakást szeretne, feleség, két gyerek, egy anyós — szoba-konyhában, tényleg nem méltányos. Talán tehetek valamit az érdekében... És... közben sebtében megemlítem neki ezt a mi zseninket is a Zöld Majomból... Tudja mit, édes? Hívja fel most mindjárt ezt a Dorteket, essünk túl rajta...

Az iskolában

Jenci bá bedugta fejét az ötödik cé ajtaján:

— Gurgyán Marcsi az igazgató kartárshoz — közölte és visszahúzódott.

Marcsi felugrott, kiállt a pad mellé, az első padban ült, az osztályban a legalacsonyabb lévén. Kérdőn nézett a katedrán ülő szemüveges asszonyra.

— Eredj, fiam — adta meg az engedélyt a matematika tanárnő, Tormási Ilona, akit diákjai Ápluszbének becéznek. — Újabban fölöttébb divatba jöttél, amióta kiderült, hogy jól bukfencezel. Kíváncsi volnék, ha fejből tudnál köbgyököt vonni, lenne-e ekkora lárma körülötted?

Szökdelés a folyosón, megyek a dirihez, csengetésig kihúzom, várhat a matek, piruett a lépcsőn, de jó fogása van ennek a vaskorlátnak, egyszer meg kell próbálni lejönni rajta kézen, nem most, most vár a diri bácsi...

— Kezicsókolom, hivatni tetszett.

— Szóval te volnál az a Gurgyán Marietta — állapította meg az íróasztal mögött ülő elegáns, fiatalos külsejű igazgató — Tessék — nyújtott oda egy borítékot —, itt az engedély, hozzájárulunk a felvételedhez az Előrébe. A legegyszerűbb, a leggyorsabb, ha te adod át doktor Borbolán Gézánénak. És mondd meg, hogy üdvözlöm.

— Köszönöm. Megmondom. Mehetek?

— Igen... Illetve, várj csak. Eszembe jutott valami. A te érdekedben. Neked meg a szüleidnek most már gondolnotok kell arra is, hogy nyelvet tanulj... Például angolt. Angollal mindenütt elboldogulsz a világban. A feleségem talán felvállalna, ő a legmodernebb dinamikus módszerrel oktat... Mi van veled, miért vigyorogsz? Mi van ebben olyan mulatságos?

Mert a turcsi orrocska száz ráncba ugrott össze, a szeplők felizzottak, Marcsi egyik szeme szinte keresztbe állt a másikra, ő meg csak tömködte öklét a szájába, hogy ki ne pukkadjon belőle egy pogány bruhaha.

— Ne tessék haragudni — kérte pár pillanat múltán lecsillapultan, megszeppenve —, ez azért van, mert nagyon divatba jöttem.

— Micsoda?!

— Ezt Ápluszbé... ezt Lonci néni mondta... Mert az első szünetben Márta néni szólt, hogy tanulhatnék privátbalettot az ő nővérénél, az kell a... a gráciás mozgásomhoz. Korpás tanítóbácsi az első matekóráról hívott ki, hogy foglalkozna velem külön-oroszt, a legjobb tornászok az orosz lányok, tudnék velük beszélgetni, átvenni a tapasztalatukat... Most meg az igazgató bácsi, hogy az angolt... Ne tessék haragudni, de nekem most ezeket nem lehet csinálni. Mert akkor nekem nem jut idő a tornára... És nekem nincs is nyelvtehetségem a nyelvekhez, már az is jó, ha magyarból átcsúszok, múlt héten is kaptam egy fát...

Országos érdek

Nyolc órakor vitte be Hegyháti Zoltánnak, a Húsáru Gyár igazgatójának a titkárnő a reggeli postát, tetején a Cservári Napló friss számával.

Fél kilenckor már ott ül az igazgató a tanácsháza földszintjén, Dortek Vilmos városi sportfelügyelő szobájában.

— Az egyetemes magyar sportérdek azt követeli — magyarázza széles gesztusokkal —, hogy az a Marcsi a legjobb kezekbe kerüljön.

— Miért, most nem ott van? — érdeklődik félénken a fiatal sportfelügyelő, nagydarab vörhenyes medve, jó súlyemelő volt pár éve, nemrég került Cservárra, ebbe a fontos munkakörbe. Sehogyan sem ismeri ki magát a helyi sporttársadalom csoportosulásaiban, intrikáiban, ezért még jelentéktelen kérdésekben sem mer önállóan dönteni, hát még egy ilyenben...

— Nevetnem kell! — jelenti ki szikla-arccal a Húsáru Gyár igazgatója — Ki foglalkozhat eredményesen az Előrében azzal a kislánnyal?! Hiszen az a Tumpele fiú még nyeretlen elsőéves, neki magának is tojáshéj van a hátsóján!

— Borbolánnéra gondolok — érvel óvatosan a másik. — Úgy hallottam, hogy ő régi, tapasztalt szakember. Aktívan sportolt, méghozzá tornázott, sőt, annak idején...

— Pontosan erről van szó! — szakítja félbe Hegyháti ingerülten. — Erről az „annak idején"-ről. Van neked fogalmad, hogy mikor versenyzett Borbolánné? Amikor még ilyen vezényszavakat használtak: „Tornárok, feszengj!", „Szapora fickánd, helyben!". Ma a járási serdülők versenyén sem kereshetne semmit azzal a gyakorlattal, amivel hajdanán, azt hiszem az 1912-es balkáni háború idején becsúszott a mesterfokúak közé... Értsd meg, Vili, ha nem állsz a sarkadra, az a zöldfülű ifjonc meg az a csökönyös matróna néhány hét alatt helyrehozhatatlanul tönkreteszik azt a kis csodatornászt!

Dortek törülköző nagyságú zsebkendőt húzott elő, azzal itatta fel a verítéket az arcáról, tarkójáról.

— Dehát mit tehetek én?! — nyöszörögte — Darida nyilván nem engedi el. Hisz az ő sportiskolájába jelentkezett, az apja a vasútnál dolgozik.

— Per pillanat! — emelte fel mutatóujját a Kinizsi elnöke. — Nálam véletlenül épp most üresedett meg egy fontos műszaki poszt... A dolognak ezt a részét bízzad rám. Nyugodtan. A lényeg, hogy annak a kis aranyosnak a továbbképzését haladéktalanul át kell venni olyan elsőrendű szakembernek, aki e sportág mai nemzetközi követelményeit ismeri, elméletileg, gyakorlatilag egyaránt magasan képzett. A városban egyetlen ilyen ember van, véletlenül épp nálam, a Kinizsiben, te is ismered, Mazur Tibor... Ha ő a következő héttől elkezd dolgozni Marcsival, a kislány nemsoká tutira nyeri az úttörő olimpiát, a többit majd meglátjuk... Ne feledd, Medveczky Kriszti tizenkét-tizenhárom éves korában már válogatott volt...

Telefoncsörgés szakította meg a szóáradatot.

Mint fuldokló a szalmaszál után, úgy kapott Dortek a kagylóhoz.

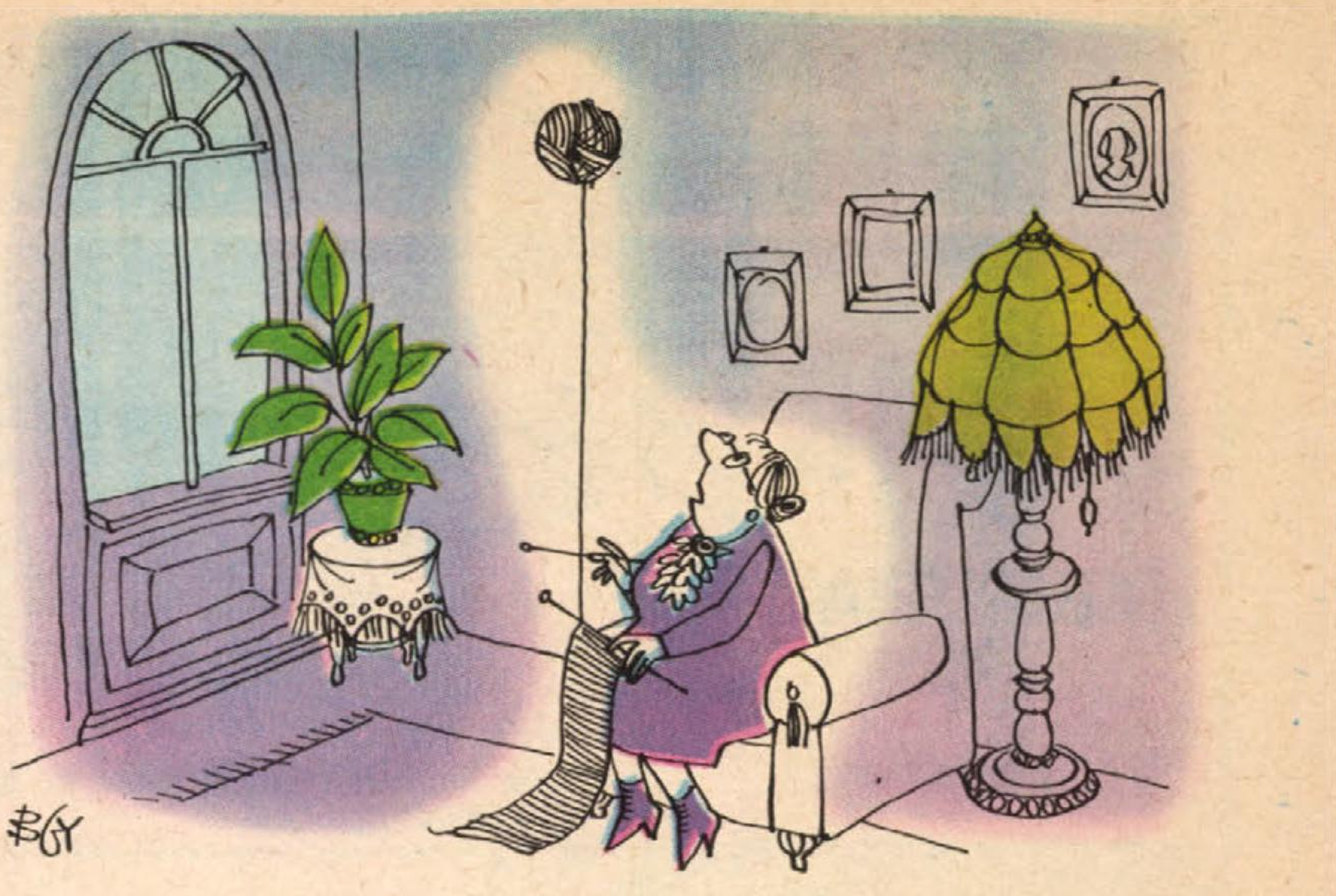
— Halló... igen, én... Ez igaz?!... Nagyszerű, máris indulok!

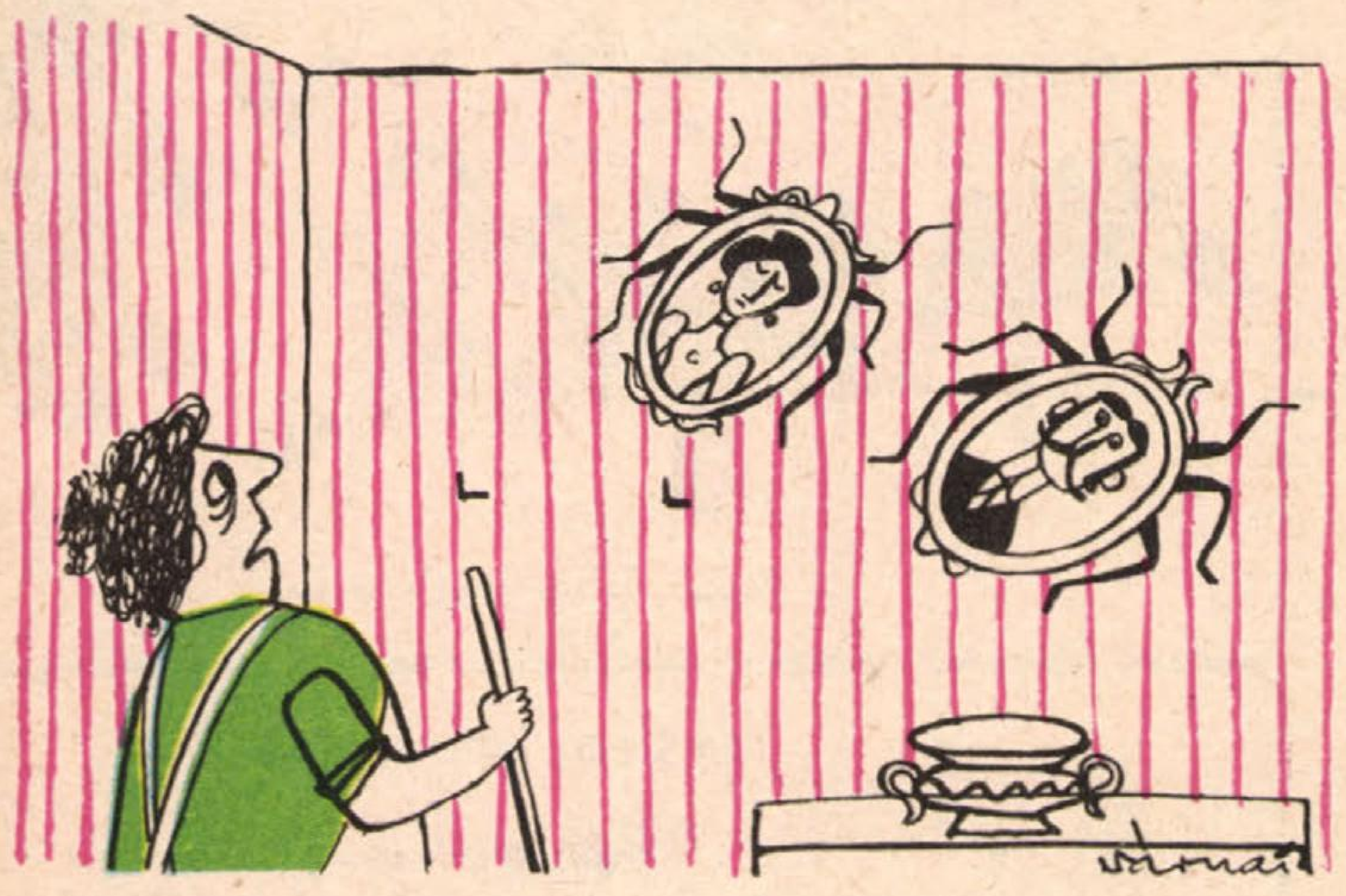
— Bocsáss meg — fordult sugárzó arccal látogatójához —, de Kovácsi vár, a lakásügyi osztály vezetője. Állítólag... nem, egyelőre ki sem merem mondani, nehogy elpecheljem... Közben persze gondolkozom azon, amit mondtál, kösz, hogy felhívtad a figyelmemet, nagyon fontos problémának tartom.

— Az is! — biccentett kimérten a másik s felemelkedett a székről. — Nincs most ennél fontosabb! A magyar sport országos érdeke, hogy minél hamarabb foglalj állást! A másik állást én elintézem.

(Folytatjuk)

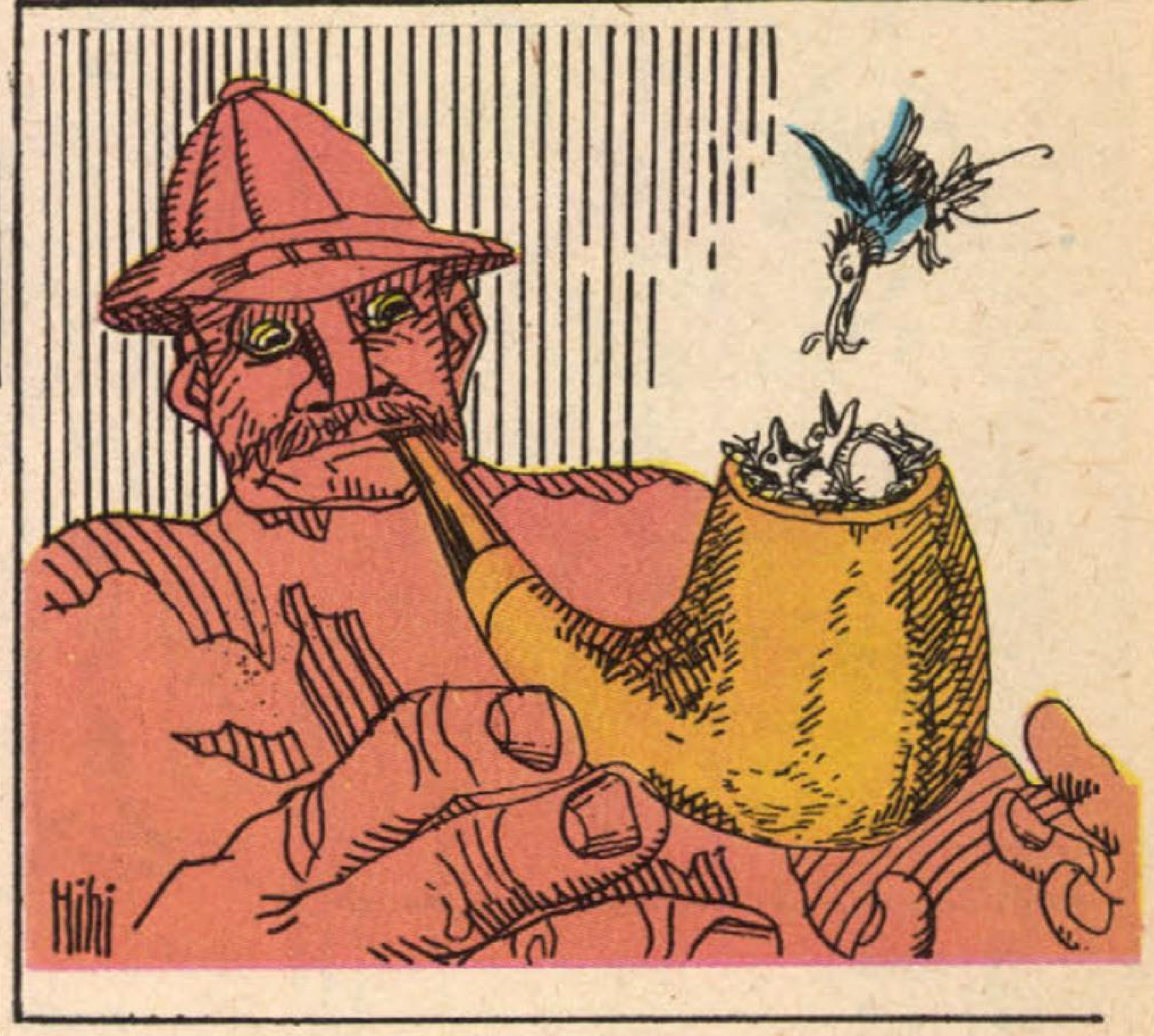
POLONDÓRA 2

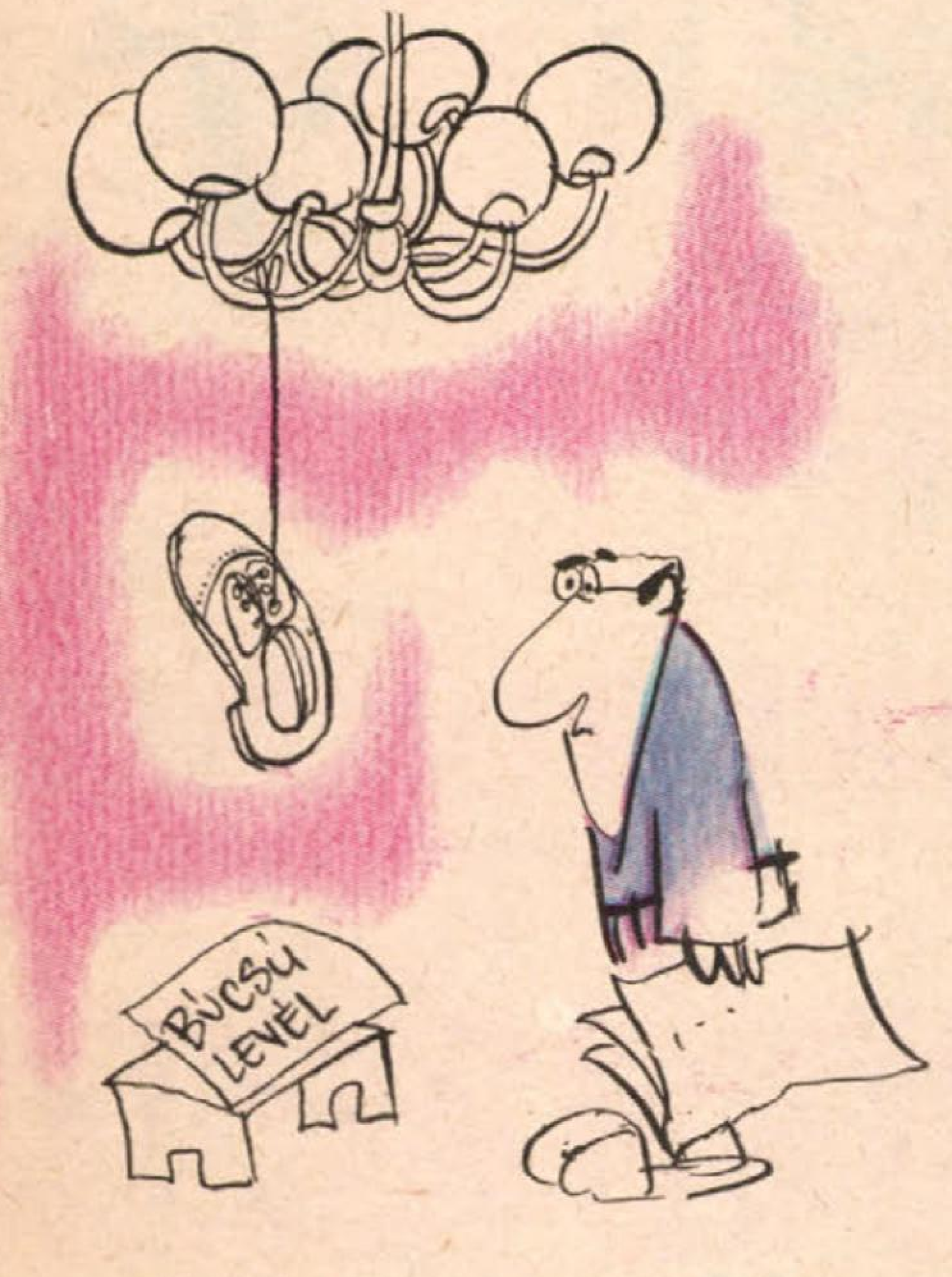

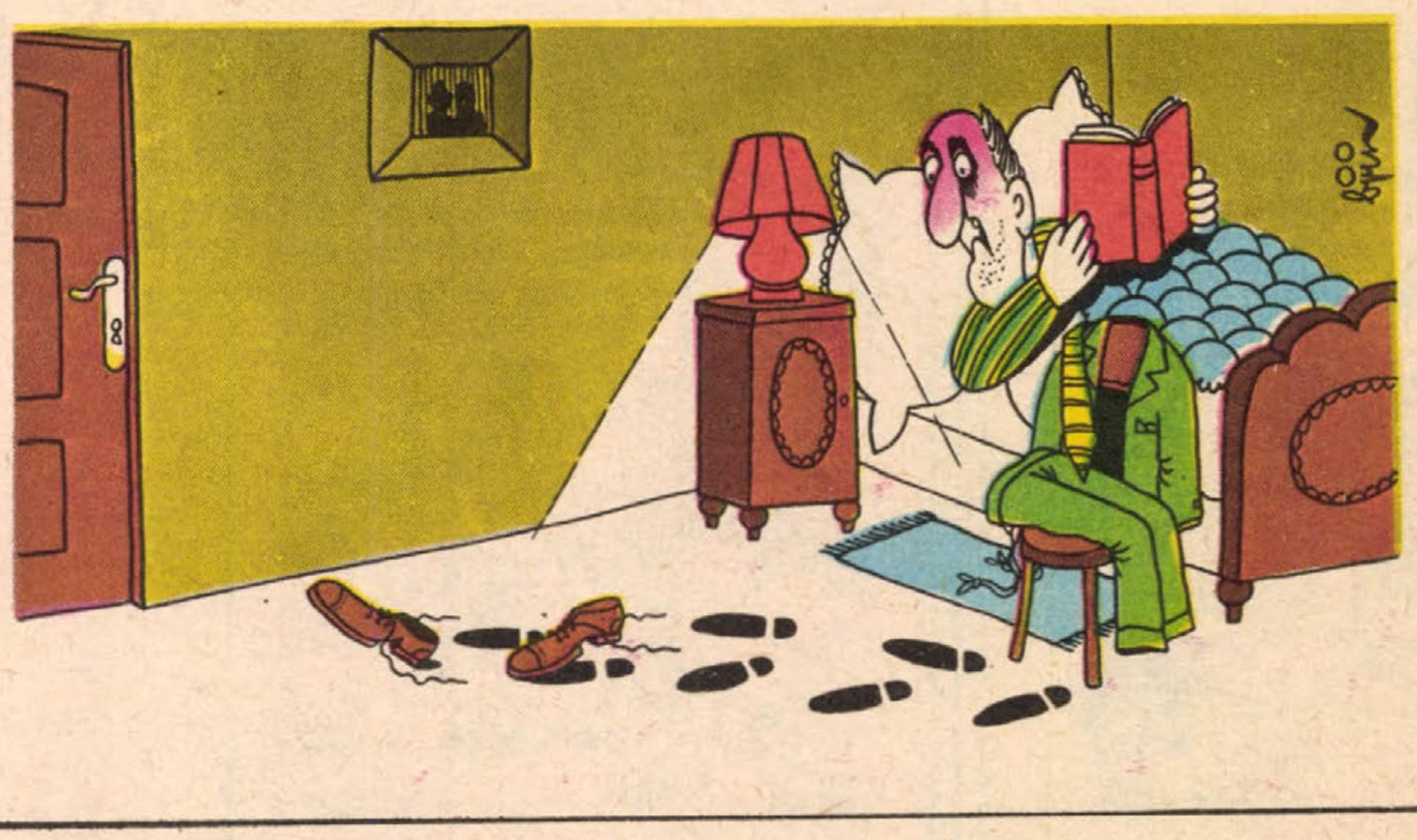

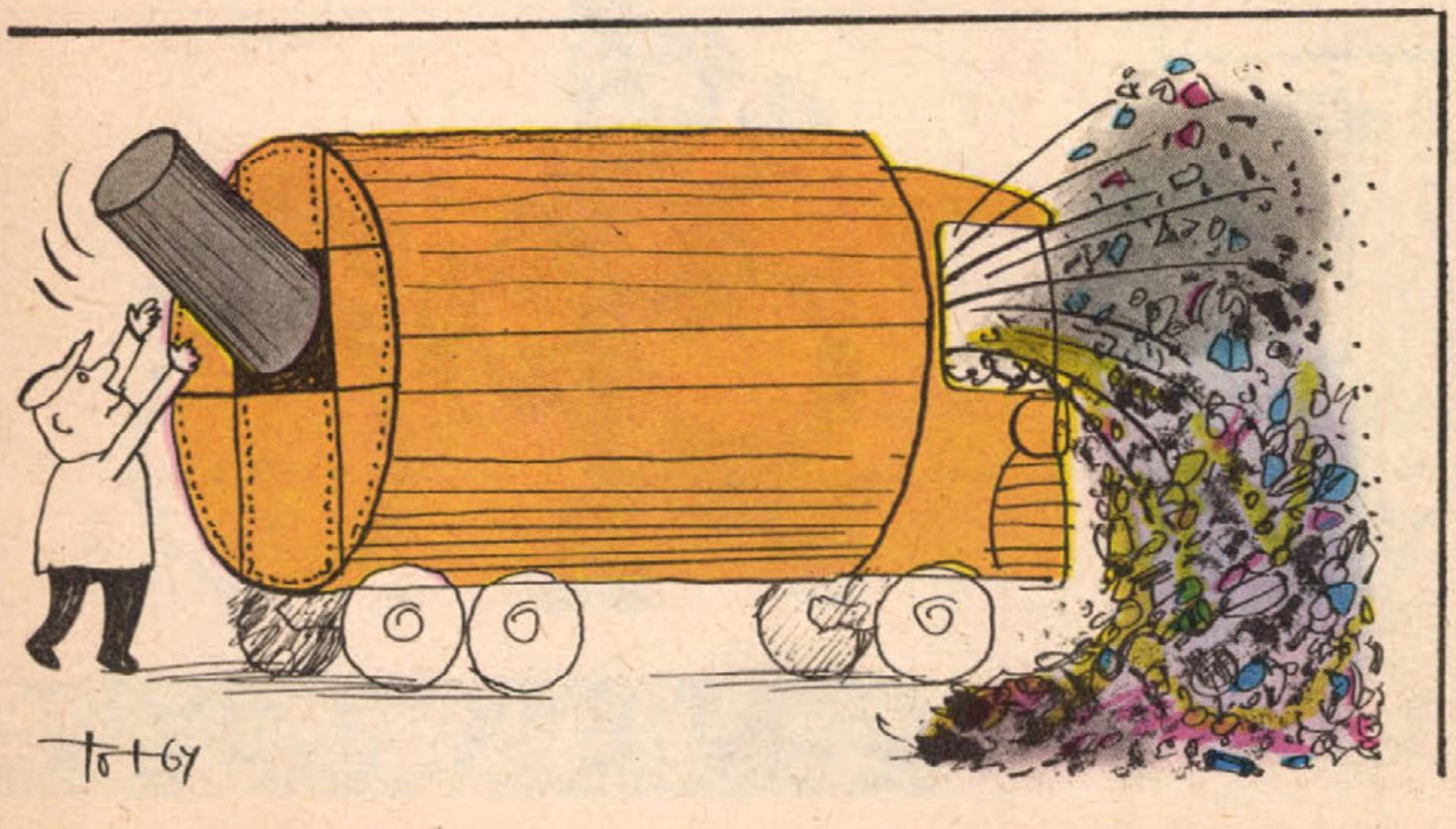
VÁRNAI,
BRENNER,
DALLOS,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI
TÓT,
FÜLÖP

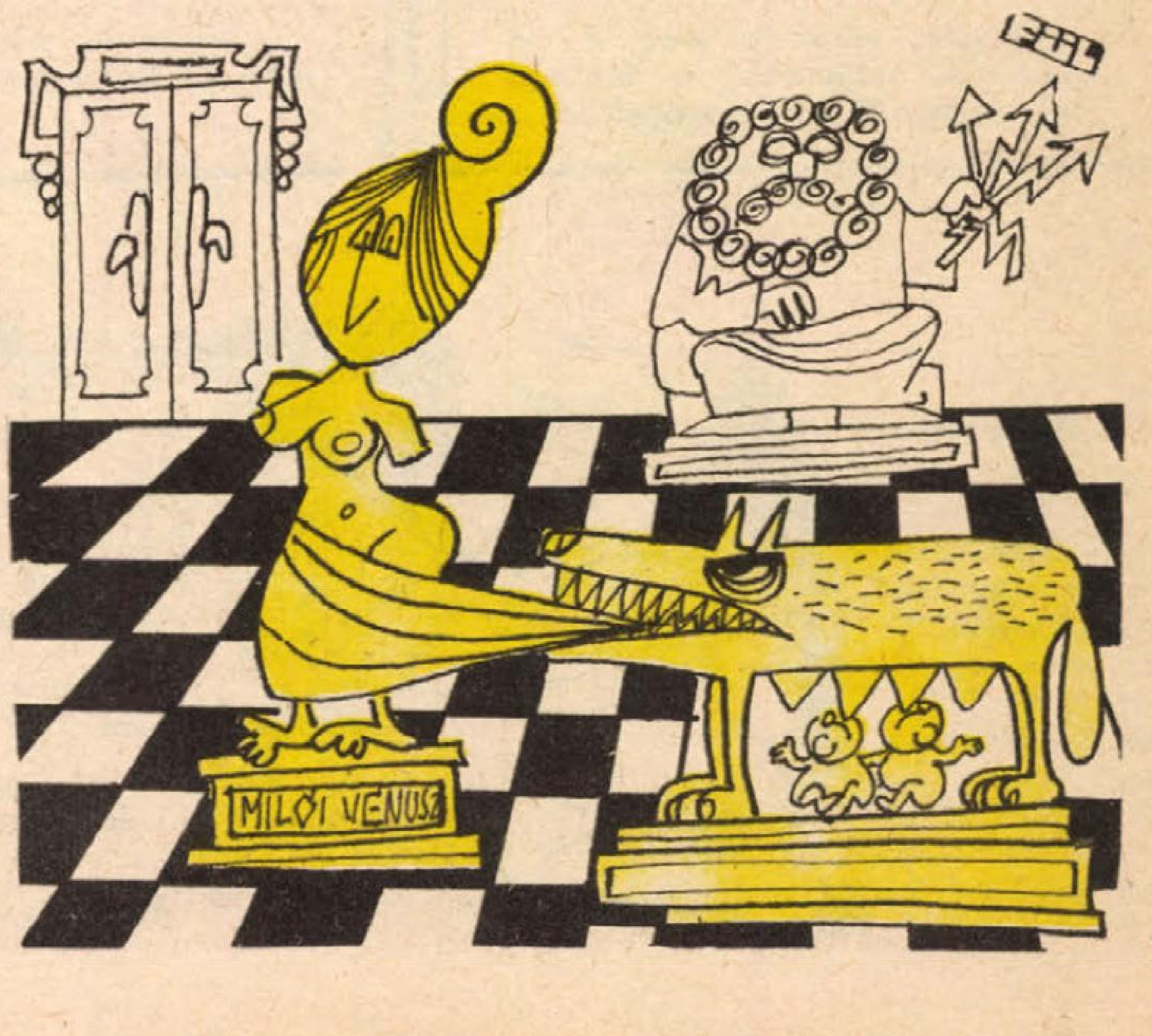

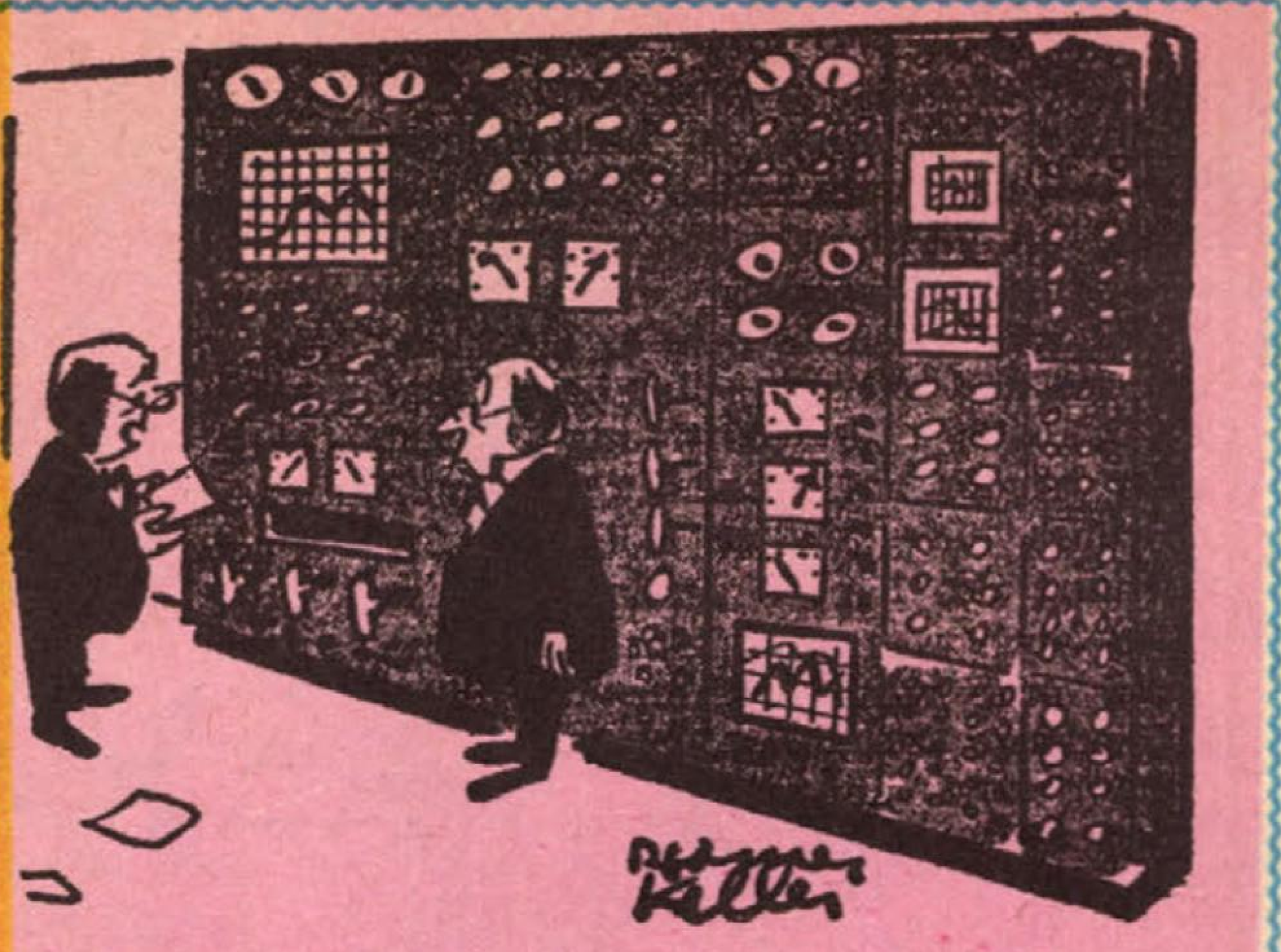

IMPORT HUMOR

(AUSZTRIA)

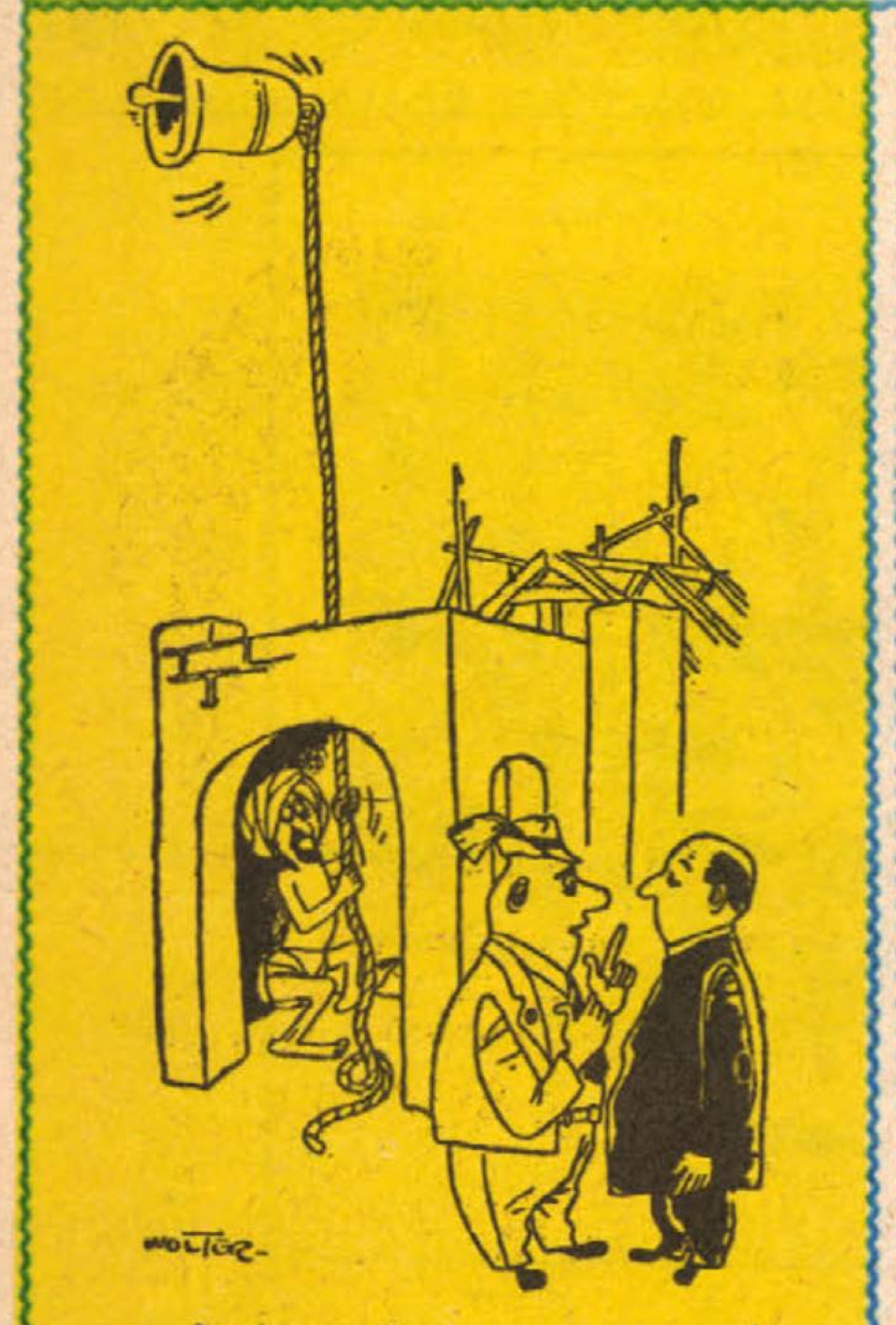
– A gép válasza: „Micsoda blőd kérdés ez? Tessék mást kérdezni!"

– Főúr, ez megdöbbentő! Hova lett a lovagom?

– Joachim, önnek igaza van: én nyíltszívű vagyok . . .

– Atyám, sürgesse meg a harangtorony felépítését, a harangozónk felmondással fenyegetőzik . . .

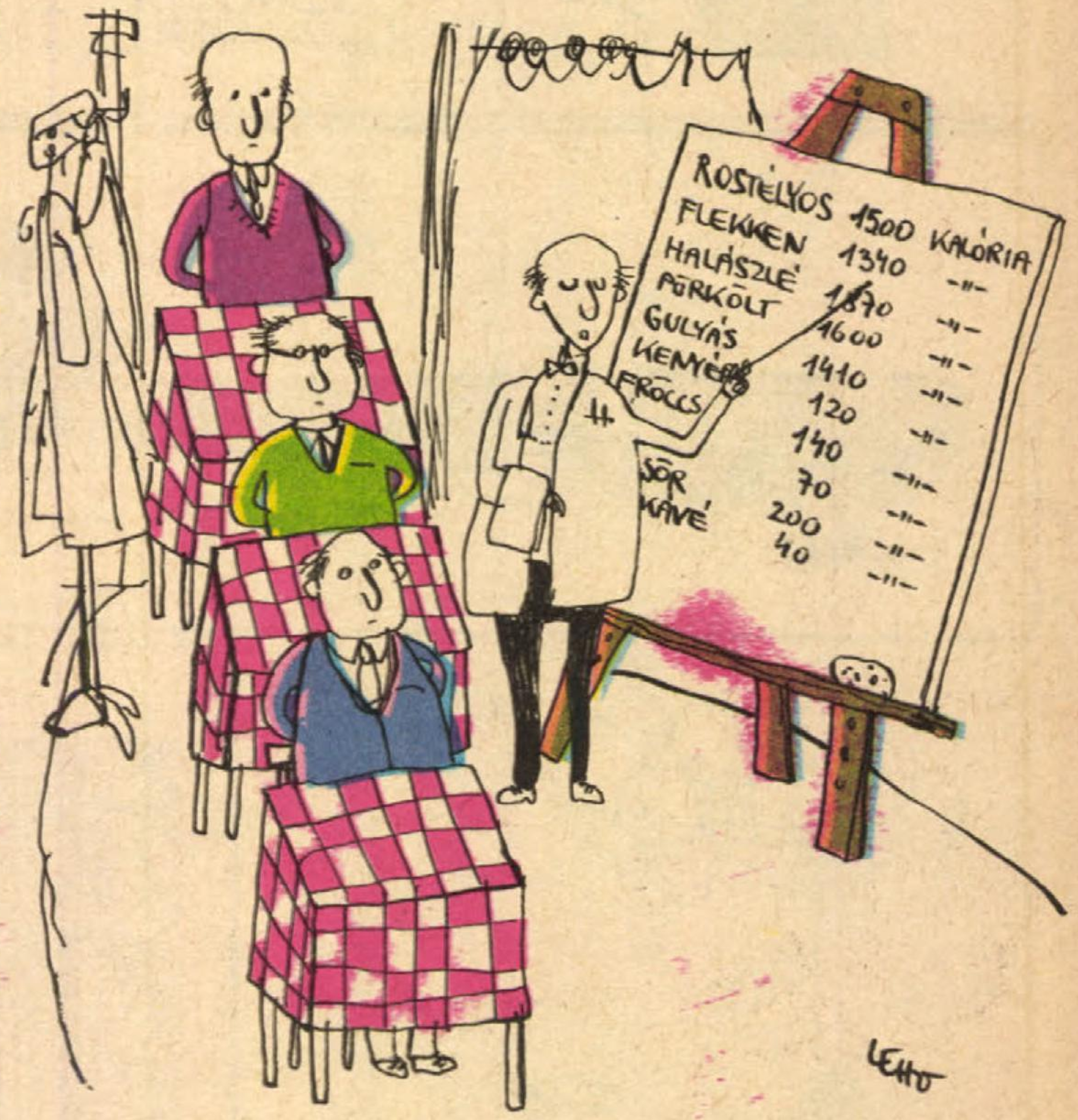
– Nézzétek, srácok, ez a pasas gyalog tette meg az utat!

TISZTELETTUDÓ IFJÚ

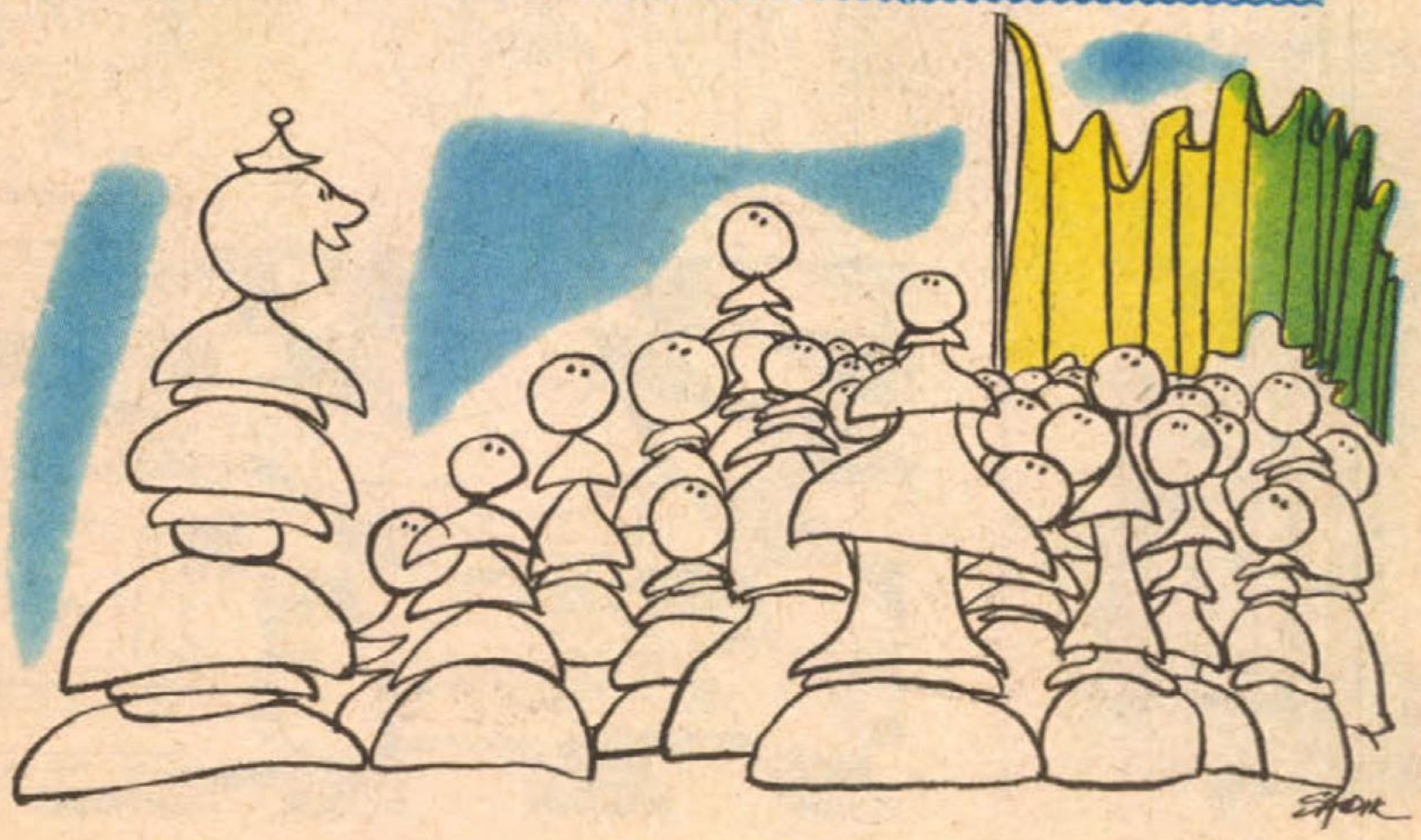
– Szabad a hölgy egy táncra?

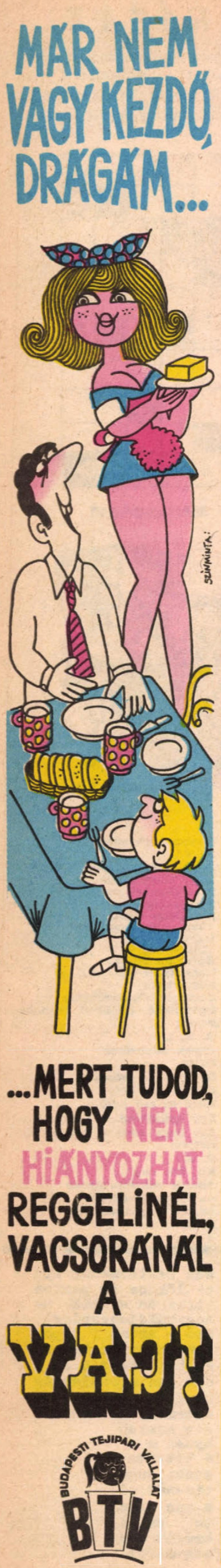
KORSZERŰ TÁPLÁLKOZÁS

LELKESEDÉS

– Köszönöm, fiúk, hogy enynyien jelentkeztetek önként, de én csak 8 paraszttal indulhatok a küzdelembe . . .

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Hát némely tánclemez bizony zeneileg is, szövegileg is...

(Pécsett fotózta Pandur László)

Ezüstvasárnapi mérleg

Több vásárló, nagyobb forgalom

Csendes ezüstvasárnap

Még mondják, hogy a napilapok egyformák!

(*A Magyar Hírlap és az Esti Hírlap december 10-i számából ollózta Beznák László*)

olyankor, ha például a felek adásvételi megállapodása kapcsán az eladó kisebb összeget kap a vevőtől, mint annak piaci értéke. A törvény szerint ugyanis a szolgáltatásnak és az

Jó, jó, de ki dönti el, hogy mekkora egy vevő piaci értéke?

(*A Képes Újságban észlelte Gonda Júlia*)

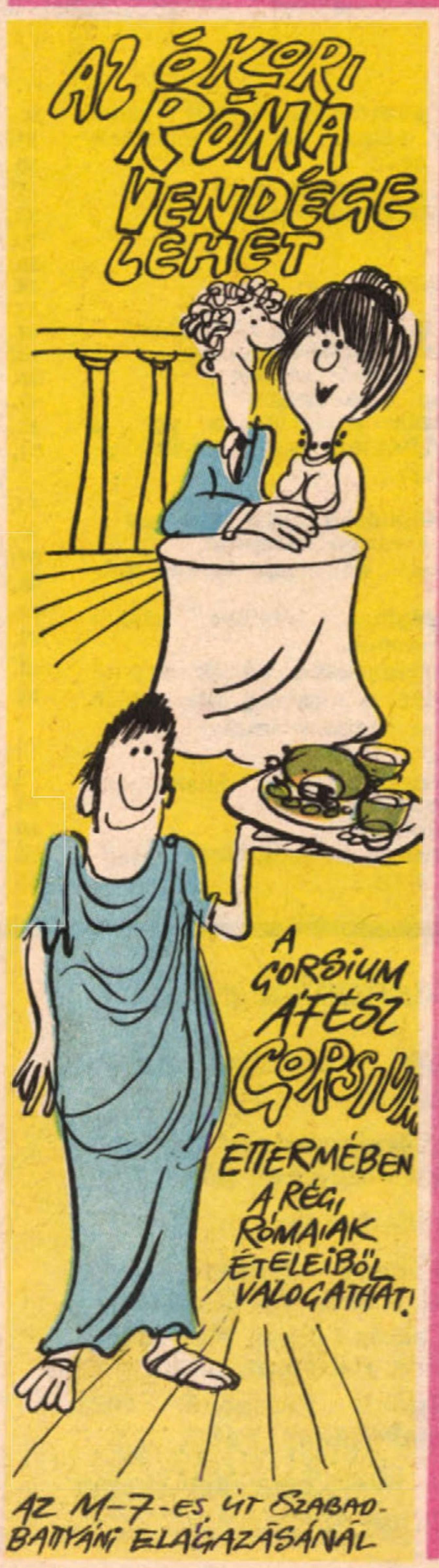
Régi idők focija

SZÍNES MAGYAR FILM MINARIK EDE MOSODÁSRÓL, AKI ÉL-HAL A FICIÉRT. FŐSZEREPBEN: GARAS DEZSŐ ÉS MAJOR TAMÁS.

Tessék mondani: melyik a Major és melyik a Garas? melyik él-hal a ficiért?

(*A Kelet-Magyarország c. lapban észlelte Havasi János, nyíregyházi olvasónk*)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az autószerelő sokáig matat a motorban, a kocsi alá is befekszik, majd — fejét vakargatva — így szól a tulajhoz:

— Ha ez a kocsi ló volna, azt tanácsolnám, hogy lője agyon...

— *Szeretném megvenni azt a vörös papagájt.*

— *Maga francia?*

— *Igen, miért?*

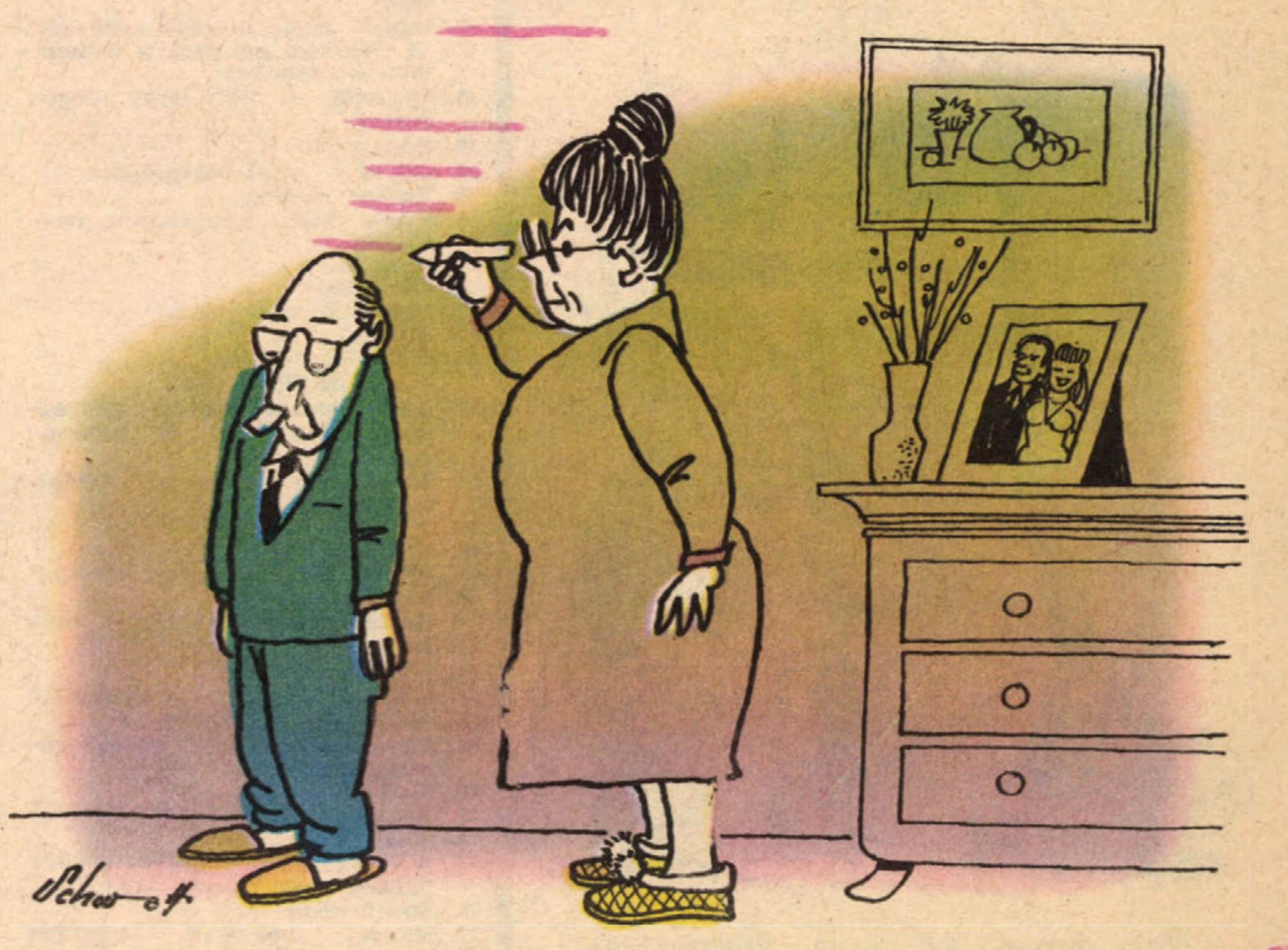
— *Mert ha francia, a sárgát is meg kell vennie.*

— *Miért?*

— *Azért, mert a piros angolul beszél, a sárga pedig angolból fordít franciára.*

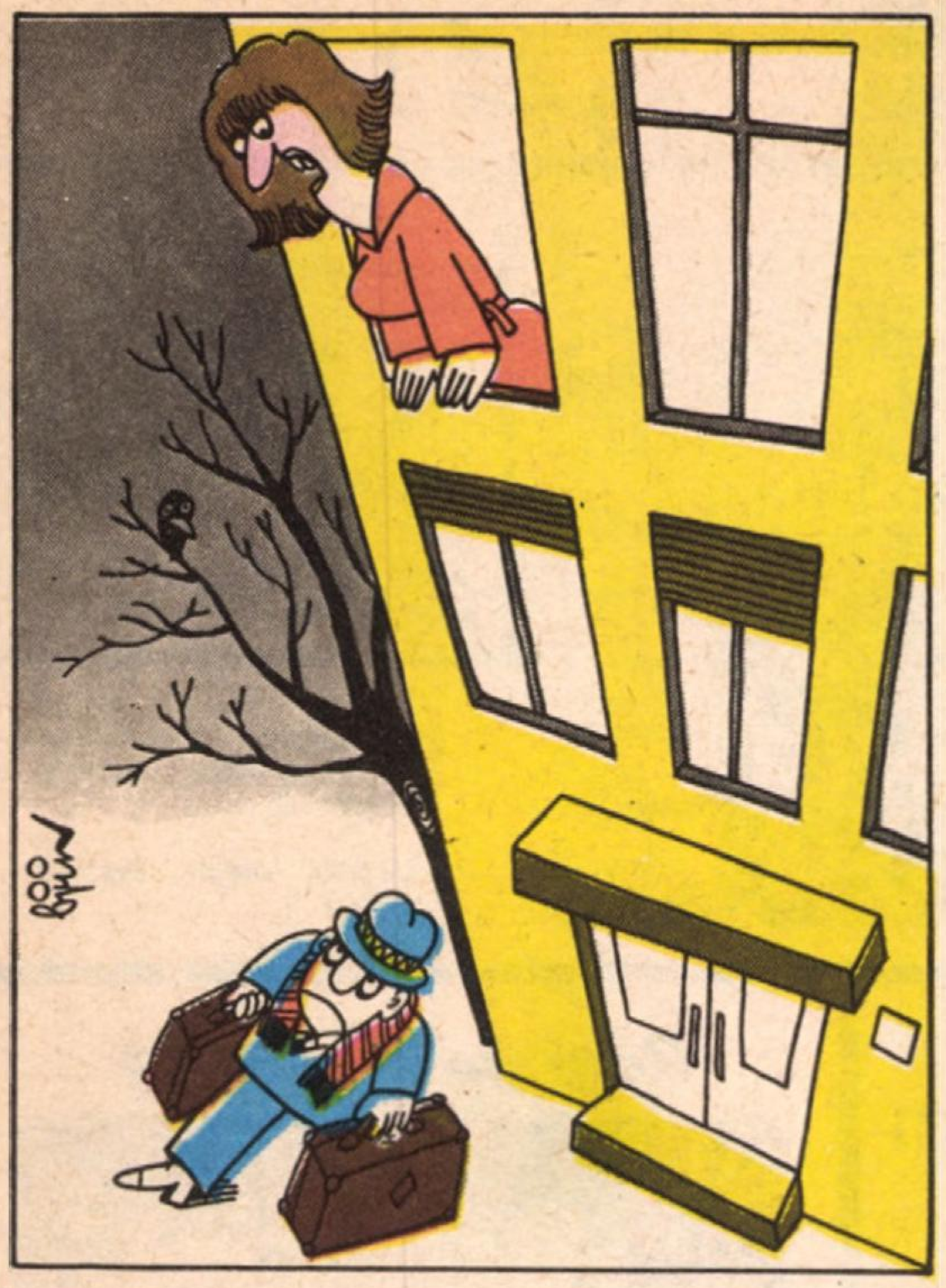

ÚJÉV HAJNALÁN

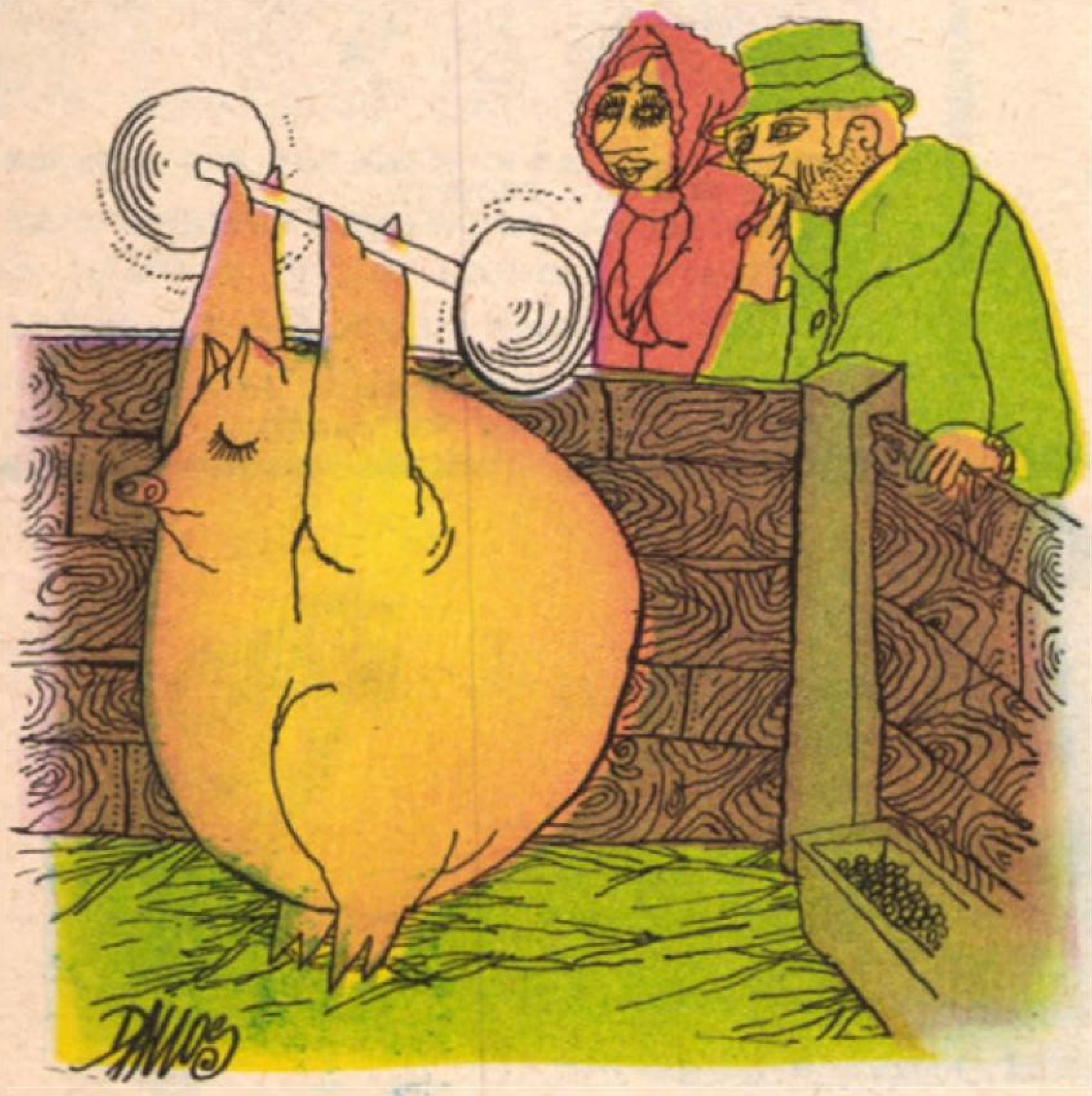
— Egy év ismét eltelt a nyugdíjból...

A VÉGSŐ ÉRV

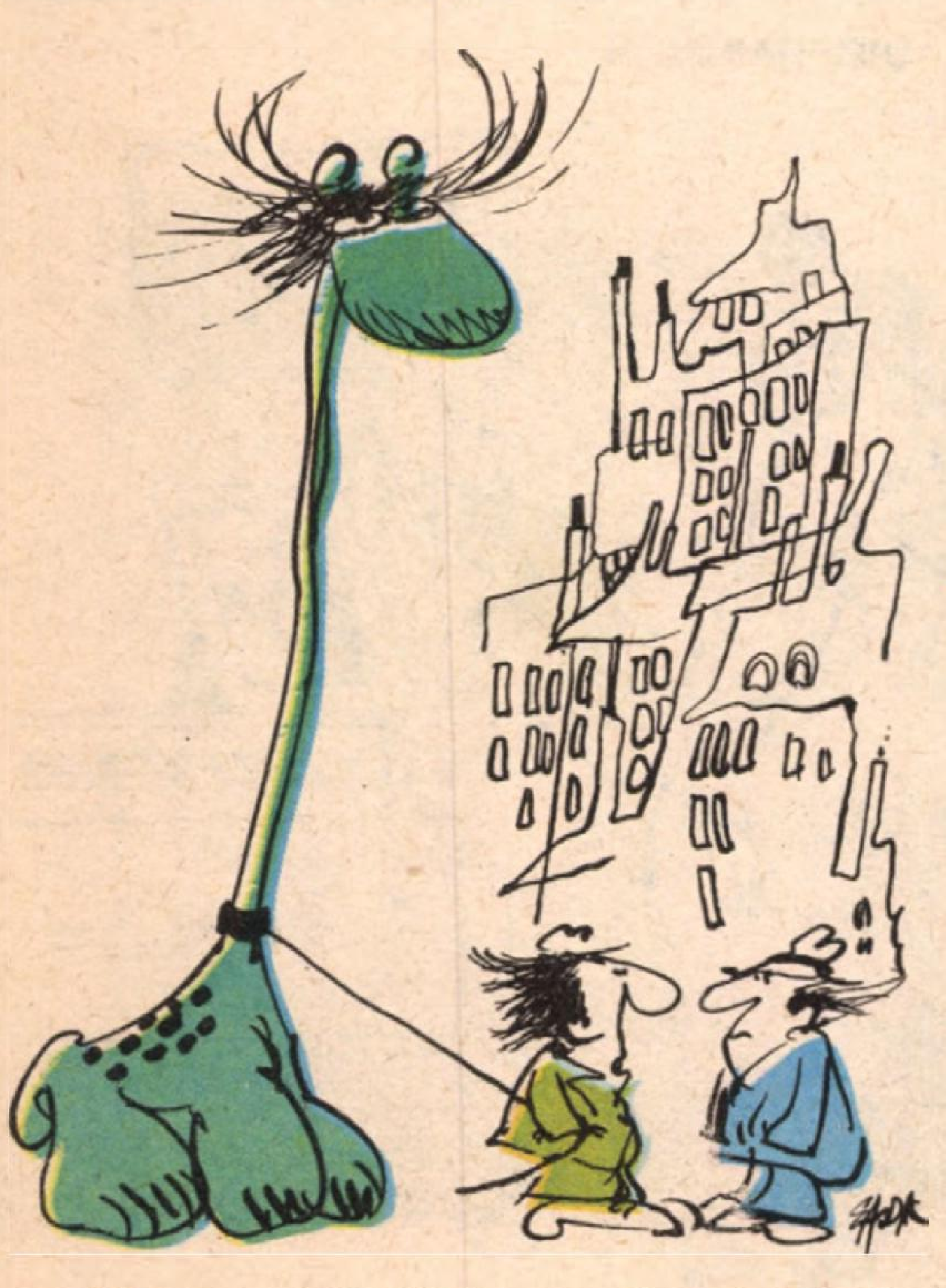
– Gondolod, hogy az a húszéves nőcske tűrni fogja a horkolásodat?..

FELVILÁGOSODOTT HÍZÓ

– Le kell vágnunk már, mert fogyókúrázik ez a disznó...

EBADÓ

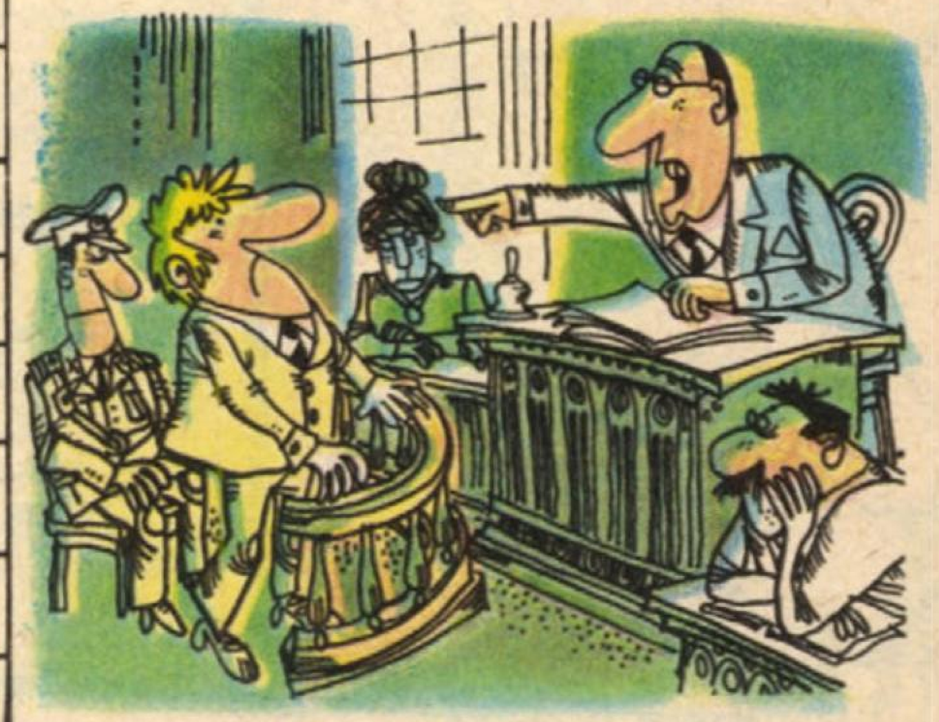
– Most megyek fellebbezni. Szobakutyának minősítették.

KÉZENFEKVŐ MAGYARÁZAT

— Mondja, vádlott — szól a bíró —, miért tagad itt a bíróság előtt mindent, holott a rendőrségen valamennyi sikkasztását beismerte!? — Mire a vádlott: — Vízszintes 1 — függőleges 61. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, legkésőbb január 7-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

KÉZENFEKVŐ MAGYARÁZAT

— Vízszintes 1 — függőleges 61.

VÍZSZINTES:

16. Üdülőhely a Velencei-tó mellett
17. Kötőszó
18. Igénytelen, teherbíró négylábú (Azsiában és Afrikában)
19. Aki nem hisz el mindent azonnal
21. A régi lottójáték kettes találata
22. Az értelem székhelye
24. Híres német szobrász a 19-ik században (jelenleg világhírű tenisz·ző neve)
26. J. E. S.
27. Női név
28. A vas vegyjele
29. Oregon állam hivatalos rövidítése
30. Finom alak, megéri a pénzét!
33. A törökök gúnyszava a nemmohamedánokra
34. Egyenlő — közkeletű idegen szóval
36. Pedagógus
37. Jól él — pesti zsargonban
39. Fontos növény
40. Vörös csík a tábornokok nadrágján
44. S. R. C.
45. Háziállat
47. Nem szórja a pénzt
49. Igekötő
50. Névmás többese
51. Város az NSZK-ban
53. Nagy német polgári közgazdász, Kossuthra is hatással volt
54. Történelmi város az Adriai-tenger partján
56. A fogak ágya
58. Spanyol folyó
59. 500 és 1000 — római számmal
60. Sic itur ad ...
61. A káliumkarbonát népies neve
64. Indulatszó
65. Sóbálvánnyá lett
66. Külföldi állatkert — visszafelé
68. Árvíz ellen védenek
69. Egykori csoda-úszó (Borg) keresztneve
70. Y. Z.
71. Az átló közepén van (?)
72. Állat-lakás
73. A 30-as évek világhírű magyar operett-szerzője
76. Sporteszköz
77. Nagyon megviselt, elgyötört emberre mondják
79. Mint a 71 vízsz.
80. Az ókori Thamugadi nevű nagy római város romjainak mai neve
82. Egy pálma-fajta neve
84. Ellentétes kötőszó

FÜGGŐLEGES

1. Egy lap az ördög bibliájából
2. Gyermekjáték-mondóka
3. Annyi mint: részlet
4. Zenei előadásmód
5. Osztrák pszichológus volt, a mélylélektani iskola egyik képviselője
6. Friss
7. Meglehetősen ritka férfinév
8. 495 — római számmal
9. Korszak, közkeletű idegen szóval
10. Nemrégiben elhunyt kiváló színésznőnk
11. A legsúlyosabb bűnök egyike
12. Feladata a minőség ellenőrzése
13. 1500 — római számmal
14. E. A.
15. Nagymúltú város Spanyolországban
20. ... inolin
23. Az antilopok alcsaládjába tartozó állat
25. Becézett gimnáziumi tantárgy
27. A. Y.
30. A patások rendjébe tartozik
31. Nagy olasz város
32. A rajzfilmbeli híres kacsa neve
33. Megvastagodott föld alatti szár
35. Élelmiszer-áruházak neve is
38. Több pápa neve volt
41. Ügyirat
42. „Csend legyen!"
43. Ábrahám felesége
46. Nagy francia hadikikötő
47. Rémuralom
48. Sorvégek összecsengése
51. Operálható fejlődési rendellenesség
52. D. B. I.
55. Cipész szerszáma
57. N. M.
62. Ilyen szó a panasz
63. Erős, szilaj kutya
67. Néha az eső jelzője
69. Egy gyümölcsben található
71. Egy hegy neve a Balaton közelében
74. R. S.
75. Kb. 2200 nap
78. Azonos mássalhangzók
81. Az állam jövedelme
82. Azonos magánhangzók
83. R. N.

NINCSENEK CSODÁK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Sürgönyöztem haza, hogy küldjenek pénzt."

100—100 forintot nyertek:

Vékony Emma Anna, 6237 Kecel, Vádéi iskola

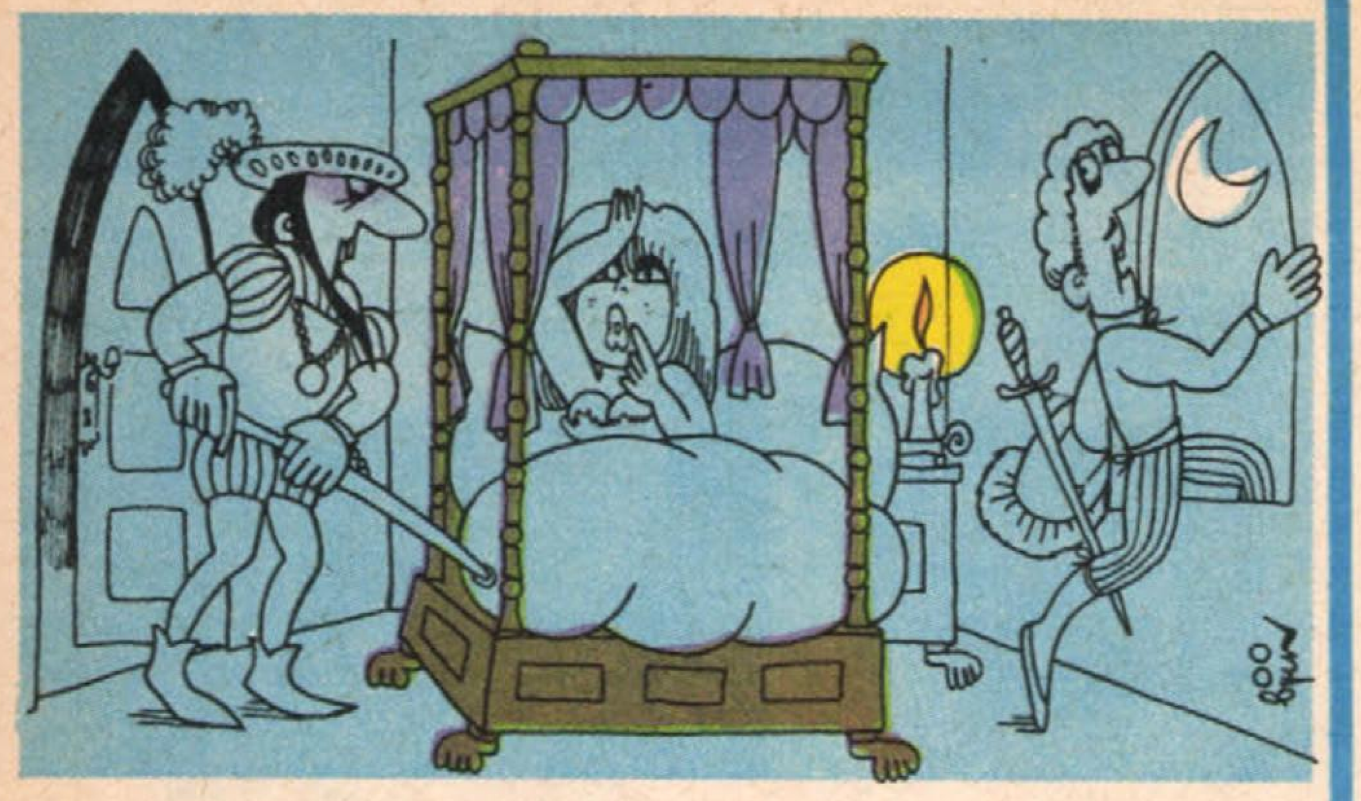
Csikós László, 2000 Szentendre, Pannónia u. 30.

Rudolf Ferencné, 2023 Dunabogdány, Patak u. 5.

A nyereményeket postán küldjük el.

sos beatzenekar apu
csülökhus ér pardon
tres on svihák no
hogyküldjenekpénzt
erő e aroma i topog
g no ipar pc tam nő
enyhe é da siu ea r
d ö len álmatlanság
üszö szingaléz z e
sütemény y olomsuly
ale esendő
hjmen m r
á hitvita
zsabo sugo
tizenöt ol
e ane eine
to ennyi
öregit don
nagymaros

PRECÍZ FÉRJ

– A nevét és az irányítószámát a gazfickónak! ...

SPORTISKOLÁBA JÁR A GYEREK

– Higgyétek el, hogy ez a házi feladat ...

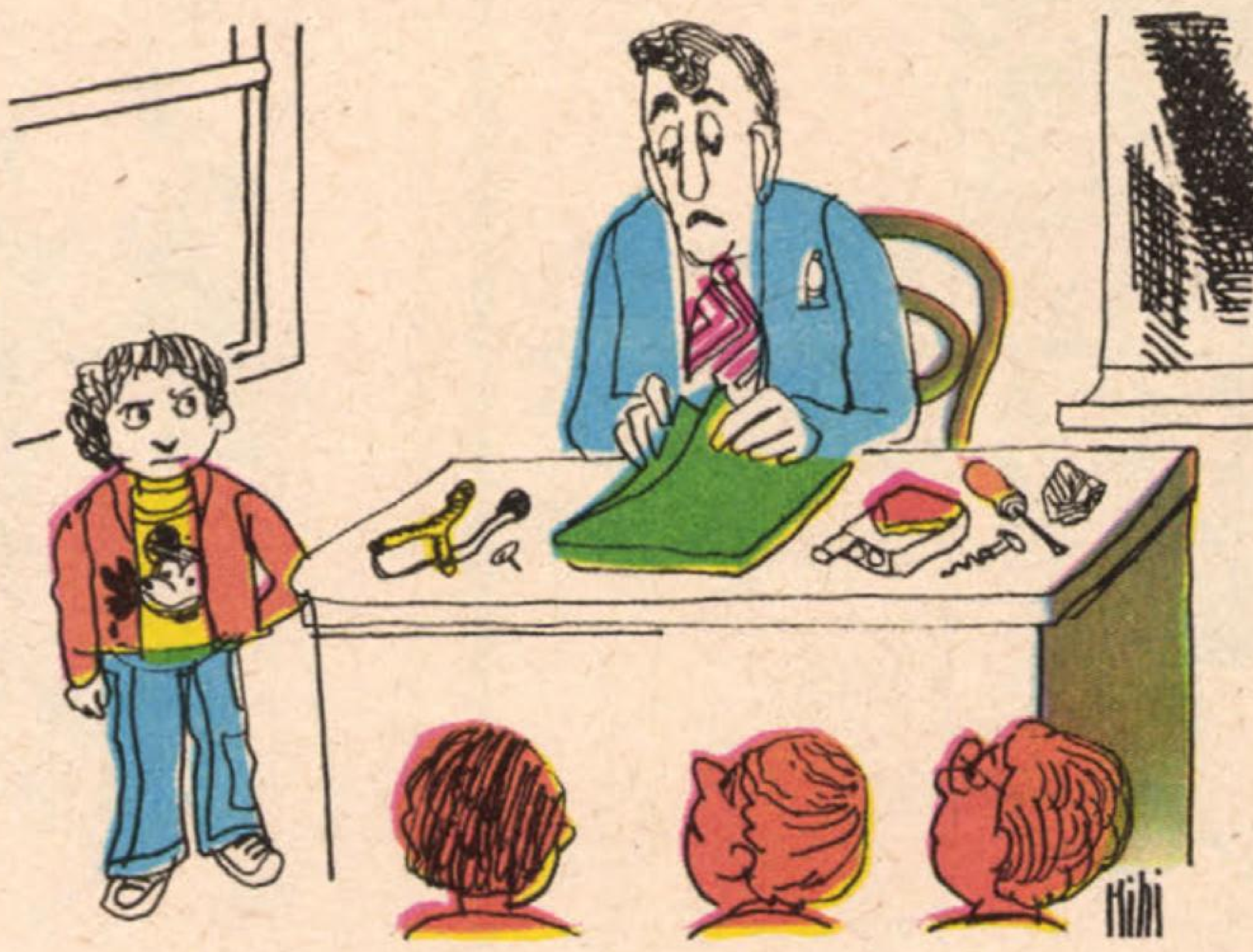

ÚJ ÉV

– Megint egy új ránccal több!

KOMMENTÁROK MINDENÜTT

– Most pedig ismertetem a Balog Jóska-dossziét ...

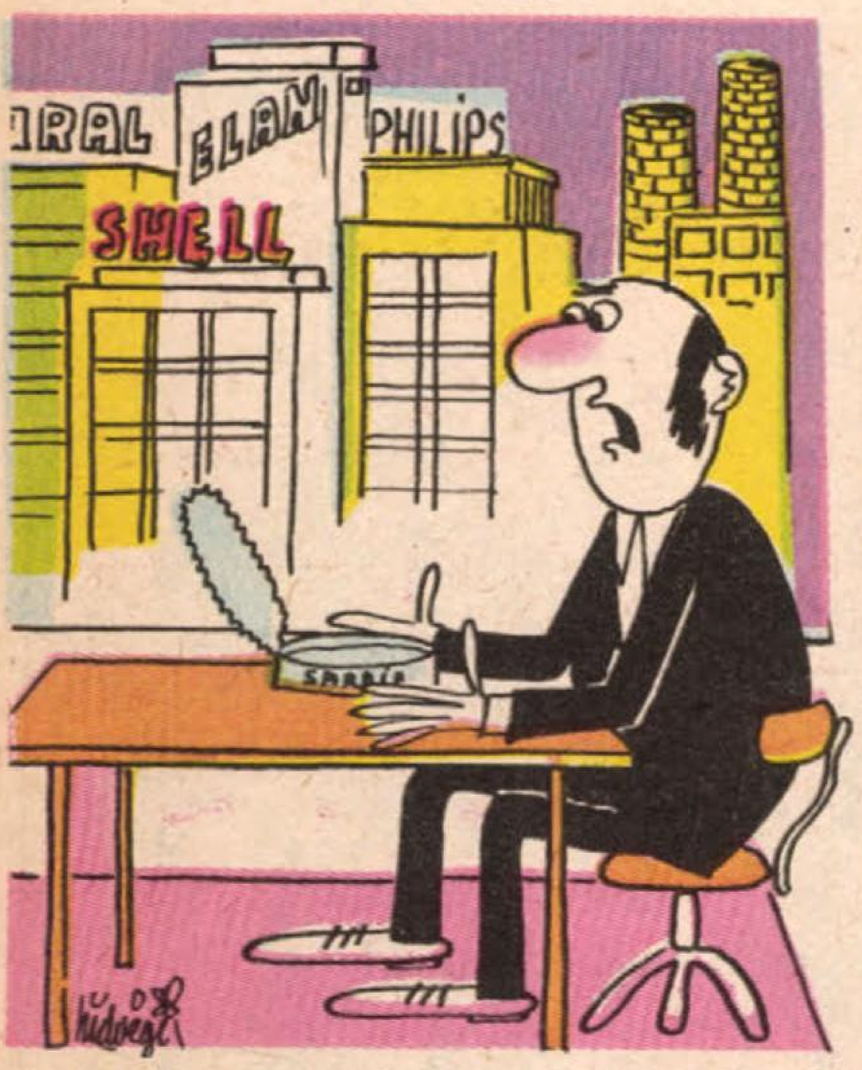
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

A hatéves Petike nagyon szeretne egy kutyát. A szülők végül is teljesítik a kérését és vesznek neki egy bernáthegyit. Körüljárja a hatalmas ebet a kisfiú és megkérdi:

— Most őt ajándékoztátok nekem, vagy engem neki?

MI JÖHET MÉG?

– Szomyú, már az olajoshalat is olaj nélkül csinálják! ...

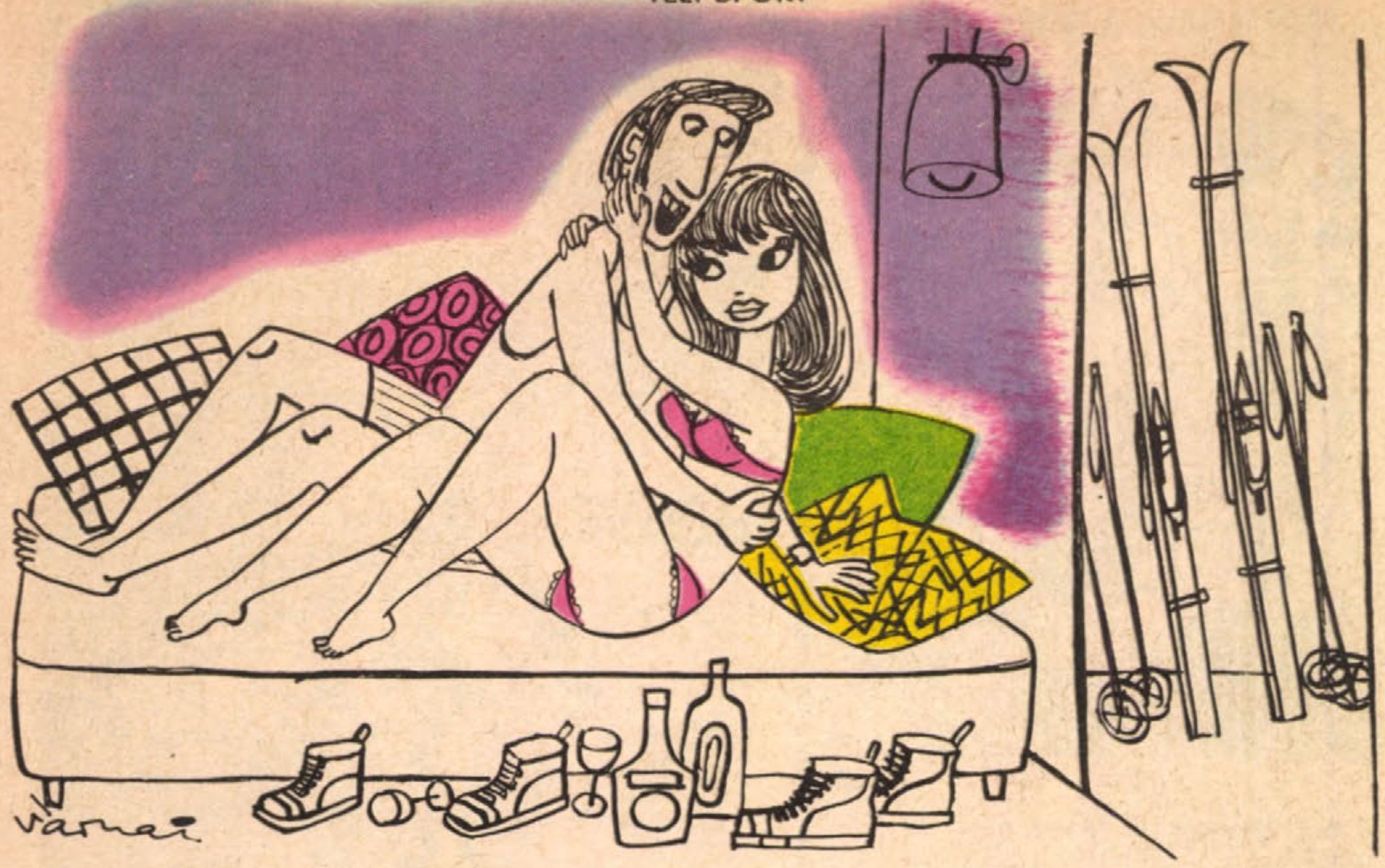
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-53 — Budapest V., Bajcsy-Zsillinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

TÉLI SPORT

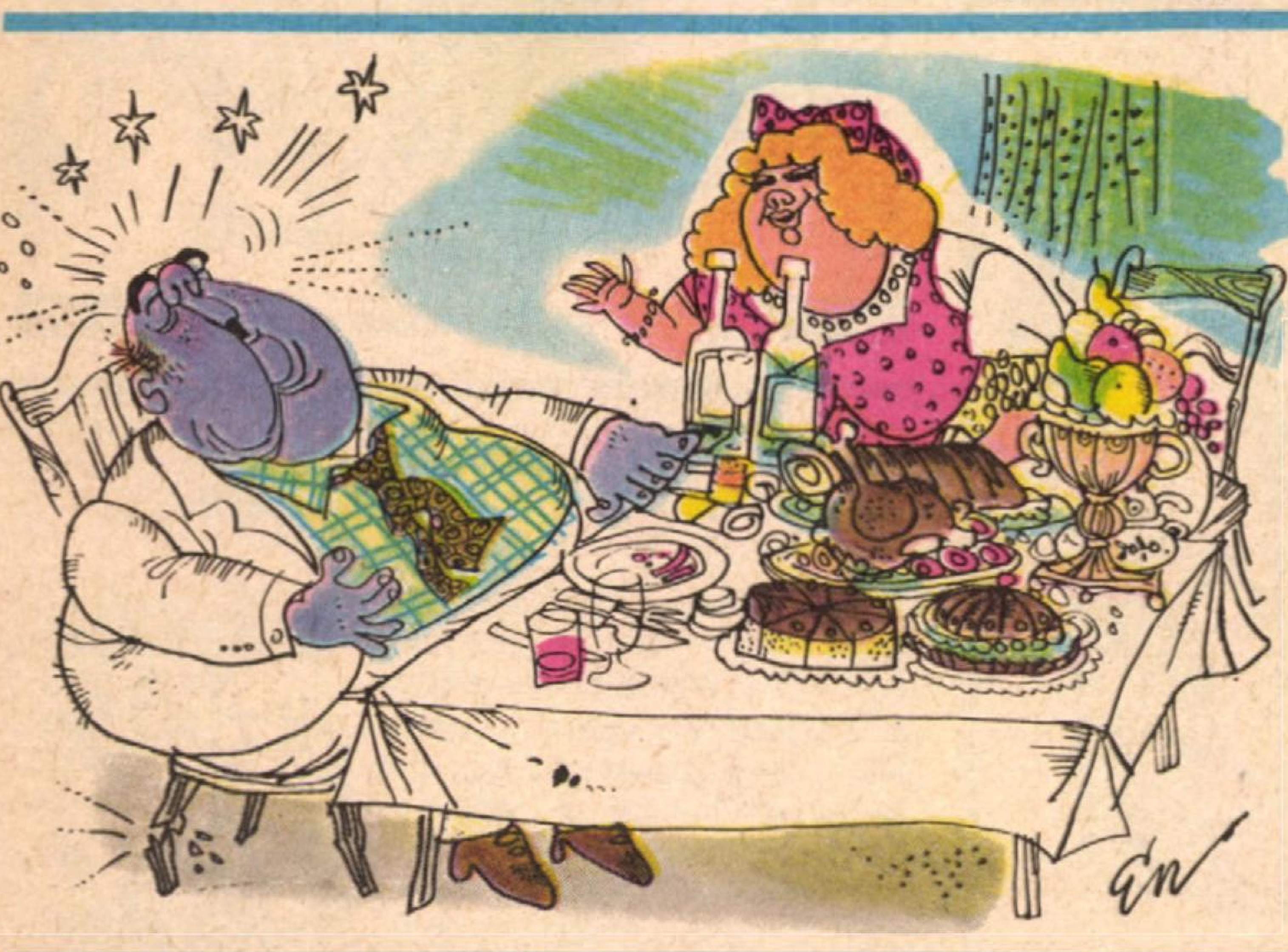

– Hát nem jobb itt, mint ebben az iszonyú hidegben a hegytetőn csúszkálni?!

KOCSONYASZEZON

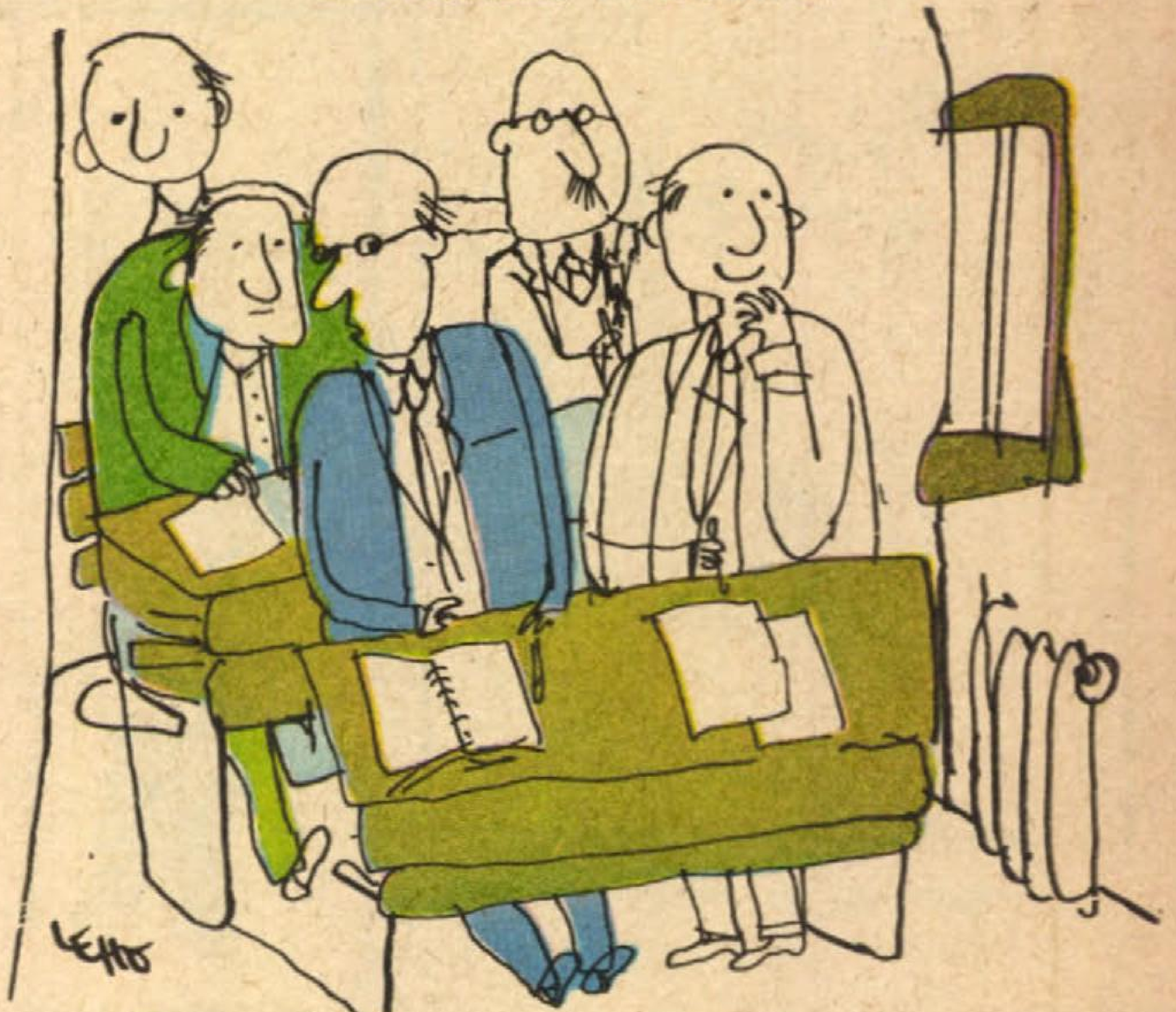
– Már megint milyen fejhúst sóztak rád, Béla?...

ENERGIAVÁLSÁG

– Pedig még csak most jön a kapros túrósrétes!

VEZETŐKÉPZŐ TANFOLYAM

– Ez a stréber Kovács már elcsábította három segédmunkásomat!

tribün

Ray Fosse, a kitűnő profijátékos tavaly igazolt át Clevelandből Oaklandbe. Most megkérdezték: mi a különbség a két klub között?

— Évi huszonnégyezer-hatszáz dollár — mondta nagyon egyszerűen az okos Ray.

Dr. Brooks, New York-i ornitológus expediciót vezetett a Matto Grosso őserdeibe, hogy magnószalagra rögzítse egy ritka trópusi madár dalát. Hónapokig kószáltak a forró dzsungelben, minden eredmény nélkül. Végül utolérte őket a New York-i állatkert távirata: náluk van ilyen madár és bármikor készséggel állnak a nagybecsű tudomány rendelkezésére.

Morris Pollard, a Michigan Egyetem sportegészségügyi tanszékének vezetője írja:

— Az idő előtti öregedést sok jel mutatja. Ha valaki a lapokban előbb a halálozási rovatot olvassa, és csak aztán a sportrovatot, hamar megöregszik. Aki egy vendéglőben előbb az étlapot veszi szemügyre és csak aztán a pincérlányt — már meg is öregedett.

Új edzőt szerződtetett a francia kiscsapat. A mester végignézte az első kétkapus edzést és feltűnt, hogy a balösszekötő sehogyan sem érti meg magát csatártársaival. Edzés végén odament hozzá:

— Ugyebár, ön új ember itt?

— Igen, uram.

— Nos, jól figyeljen ide.

És akkor hosszú taktikai előadás következett, rajzokkal, ábrákkal.

— Nos? Most már érti?

— Értem, uram.

— Akkor a holnapi edzésen már ezek szerint játsszék.

— A holnapi edzésen? Teljes lehetetlenség, uram. Tudniillik, a csapat összekötője megbetegedett, és engem a szomszéd faluból hívtak át erre az egy edzésre.

(p.p.)

LUXUS

– Nezz oda! A hóemberük is kétszintes!...